

حوزه انقلابی از نگاه اندیشمندان

عناوین حاضر از سه جلد کتاب منتشر شده توسط پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم استخراج شده است. این سه جلد حاوی ۸ عدد گزارش نشست و ۲۲ مقاله است که همگی تحت عنوان کلی «حوزه انقلابی» جمع شده‌اند. سپس اطلاعات سه منبع دیگر نیز به آن اضافه گشت. نخست عناوینی که از گزارش سه جلسه جامعه مدرسین تحصیل شده، جلساتی که در اردیبهشت ۱۳۹۵ برگزار شده و اعضای جامعه مدرسین دیدگاه‌های خود را درباره حوزه انقلابی در این جلسات بیان داشته‌اند. نظریات ۱۵ تن از اعضای جامعه مدرسین در این بخش ذکر شده است. دو منبع دیگر شامل عناوین فیش‌های برگزیده‌ای از فرمایشات امام راحل (ره) و مقام معظم رهبری است که با جستجوی کلیدواژه‌های مرتبط با «حوزه انقلابی» از نرم‌افزارهای تولیدی مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) استخراج شده. تمامی این عناوین در کنار هم قرار گرفته و طبقه‌بندی گردیده‌اند.

فهرست عناوین اصلی

۱. منابع
۲. مفهوم‌شناسی واژه انقلاب
۳. ویژگی‌های انقلاب اسلامی ایران
۴. تعریف حوزه انقلابی
۵. در کلام بزرگان
۶. وضع موجود حوزه علمیه قم

فهرست عناوین فرعی

۱. منابع
۲. مفهوم‌شناسی واژه انقلاب
 - ۲/۱. از نظر لغوی
 - ۲/۲. از نظر تاریخی
 - ۲/۳. از نظر علمی
 - ۲/۴. از نظر رفتار
 - ۲/۵. شاخص‌های انقلابی‌گری در بیان رهبری
 - ۲/۶. بر اساس ویژگی‌های احساسی

- ۲/۷. بر اساس کنش فعالانه
- ۲/۸. بر اساس پایبندی به انقلاب اسلامی
- ۲/۹. بر اساس رویکرد جامع اوصاف انقلابی
- ۲/۱۰. بر اساس توصیف آیت‌الله خامنه‌ای
- ۲/۱۱. چند انگاره در تعریف انقلابی بودن
۳. ویژگی‌های انقلاب اسلامی ایران
 - ۳/۱. مبدأ
 - ۳/۲. شعارهای اساسی
 - ۳/۳. به میدان آمدن علمای سنتی الهام گرفته از دوران طلایی اسلام
 - ۳/۴. مبتنی بر نظریه ولایت مطلقه فقیه
 - ۳/۵. نیروسازی و بازگشت به اصالت‌های انسانی و دینی
 - ۳/۶. رسالت‌مداری و پاسخگویی به نیازهای دینی
 - ۳/۷. نظام‌سازی و کار تشکیلاتی
 - ۳/۸. آزادی از حضور قدرت‌های جهانی
۴. تعریف حوزه انقلابی
 - ۴/۱. پایبند به ارزش‌های انقلابی و مورد تأکید مؤسس انقلاب
 - ۴/۲. هدایتگر سیاسی
 - ۴/۳. استکبارستیزی
 - ۴/۴. ایجاد زمینه رشد نیروهای انقلابی
 - ۴/۵. واسطه شدن طلاب بین امت و امام در جامعه انقلابی
 - ۴/۶. تأسیس‌کننده دولت اسلامی و جامعه اسلامی و تمدن نوین اسلام
 - ۴/۷. تلاش برای توانمند و اسلامی کردن علوم انسانی
 - ۴/۸. اندیشیدن به رسالت جهانی اسلام و اندیشیدن به اسلامی در حجم تمام جهان
۵. در کلام بزرگان
 - ۵/۱. امام خمینی ره
 - ۵/۲. آیت‌الله خامنه‌ای
 - ۵/۳. آیت‌الله مطهری
 - ۵/۴. آیت‌الله صافی
 - ۵/۵. آیت‌الله جوادی
 - ۵/۶. آیت‌الله مهدوی کنی
 - ۵/۷. آیت‌الله یزدی
 - ۵/۸. آیت‌الله استادی
 - ۵/۹. آیت‌الله مقتدایی
 - ۵/۱۰. آیت‌الله اعرافی
 - ۵/۱۱. آیت‌الله بوشهری
 - ۵/۱۲. حجة الاسلام احمد واعظی
۶. وضع موجود حوزه علمیه قم
 - ۶/۱. در نسبت با انقلاب
 - ۶/۲. در نسبت با سیاست

- ۶/۳. در نسبت با پیشرفت
 ۶/۴. در نسبت با مردم
 ۶/۵. در نسبت با علوم انسانی
 ۶/۶. آسیب‌های در معرض

عناوین تفصیلی

۱. منابع

- ۱/۱. حوزه انقلابی و کنشگری سیاسی روحانیت
 - ۱/۱/۱. عبدالحسین خسروپناه
 - ۱/۱/۲. کاظم قاضی‌زاده
- ۱/۲. چیستی و الزامات حوزه انقلابی
 - ۱/۲/۱. علیرضا پیروزمند
 - ۱/۲/۲. محمود شفیعی
- ۱/۳. حوزه انقلابی و دولت‌سازی در جمهوری اسلامی ایران
 - ۱/۳/۱. نجف لکزایی
 - ۱/۳/۲. مسعود معینی‌پور
- ۱/۴. مناسبات حوزه و انقلاب اسلامی
 - ۱/۴/۱. رضا اسلامی
 - ۱/۴/۲. عبدالوهاب فراتی
- ۱/۵. حوزه انقلابی و آسیب‌شناسی علوم حوزوی
 - ۱/۵/۱. سیدسجاد ایزدهی
 - ۱/۵/۲. ابوالقاسم مقیمی حاجی
- ۱/۶. نقش حوزه در اسلامی‌سازی علوم انسانی
 - ۱/۶/۱. قاسم ترخان
 - ۱/۶/۲. حمیدرضا شاکرین
- ۱/۷. حوزه انقلابی و مسئولیت‌های فراملی
 - ۱/۷/۱. سیدصادق حقیقت
 - ۱/۷/۲. غلامرضا بهروزی‌لک
- ۱/۸. حوزه انقلابی و مسأله فلسطین
 - ۱/۸/۱. محمدعلی میرزایی
 - ۱/۸/۲. صادق رمضانی گل‌افزایی
- ۱/۹. انقلابی‌گری، هویت‌ساز حوزه و روحانیت
 - ۱/۹/۱. علیرضا پیروزمند
- ۱/۱۰. اقتدار مدنی روحانیت و چالش‌های نوین آن
 - ۱/۱۰/۱. عبدالوهاب فراتی
- ۱/۱۱. شاخص‌های علوم حوزوی در تراز حوزه انقلابی
 - ۱/۱۱/۱. سیدسجاد ایزدهی
- ۱/۱۲. عوامل سیاست‌زدگی در میان حوزویان و راه‌های برون‌رفت از آن

- ۱/۱۲/۱. سید کاظم سید باقری
- ۱/۱۳. حوزه انقلابی و صدور فرهنگ انقلاب اسلامی
- ۱/۱۳/۱. محمد اسماعیل نباتیان
- ۱/۱۴. جلوه‌های انقلابی‌گری در حوزه‌های علمیه قبل از انقلاب اسلامی
- ۱/۱۴/۱. مهدی ابوطالبی
- ۱/۱۵. اجتهاد پویا؛ رویکرد حوزه انقلابی
- ۱/۱۵/۱. سید محسن طباطبایی فر
- ۱/۱۶. تحلیلی از تداوم انقلابی‌گری روحانیت در جمهوری اسلامی ایران در بستر جامعه‌شناسی سیاسی
- ۱/۱۶/۱. رضا عیسی‌نیا
- ۱/۱۷. نقش حوزه انقلابی در بازسازی هویت ملی
- ۱/۱۷/۱. علی ملکی
- ۱/۱۸. حوزه‌های علمیه و نشر ارزش‌های انقلابی در بستر حقوق بین‌المللی ارتباطات
- ۱/۱۸/۱. کمال اکبری
- ۱/۱۹. حوزه انقلابی و علوم انسانی
- ۱/۱۹/۱. قاسم ترخان
- ۱/۲۰. آسیب‌شناسی حوزه انقلابی
- ۱/۲۰/۱. محسن مهاجرنیا
- ۱/۲۱. انقلاب اسلامی و دگرگونی ساختاری روحانیت شیعه
- ۱/۲۱/۱. محمد حسین بادامچی
- ۱/۲۲. روحانیت و منازعات سیاسی در مشروطه
- ۱/۲۲/۱. محمد علی حسینی‌زاده
- ۱/۲۳. حوزه‌های علمیه و ضرورت اهتمام به فقه رسانه؛ بایدها و نبایدها
- ۱/۲۳/۱. علی دارابی
- ۱/۲۴. شاخص‌های طلبه جوان مؤمن انقلابی از دیدگاه مقام معظم رهبری
- ۱/۲۴/۱. سید مصطفی احمدزاده
- ۱/۲۵. هویت حوزه‌ای و انقلابی بودن به مثابه امر سیاسی
- ۱/۲۵/۱. علیرضا زهیری
- ۱/۲۶. حوزه انقلابی، حفظ و تداوم نظام جمهوری اسلامی ایران
- ۱/۲۶/۱. مسعود پورفرد
- ۱/۲۷. جوهره حوزه انقلابی در آینه مکتب امام خمینی ره
- ۱/۲۷/۱. سعید هاللیان
- ۱/۲۸. تحول‌آفرینی در تجربه امام موسی صدر و علامه فضل‌الله
- ۱/۲۸/۱. مجید مرادی رودپشتی
- ۱/۲۹. حوزه انقلابی و راهبری تمدن نوین اسلامی
- ۱/۲۹/۱. علی شیرخانی
- ۱/۳۰. نقش حوزه انقلابی در تمدن نوین اسلامی با تأکید بر اندیشه حضرت آیت الله خامنه‌ای
- ۱/۳۰/۱. غلامرضا ضابط پورکاری
- ۱/۳۱. مصاحبه با اعضای جامعه مدرسین
- ۱/۳۲. فرمایشات امام راحل ره

- ۱/۳۳. فرمایشات مقام معظم رهبری
۲. مفهوم‌شناسی واژه انقلاب
 - ۲/۱. از نظر لغوی
 - ۲/۱/۱. تحوّل و دگرگونی
 - ۲/۲. از نظر تاریخی
 - ۲/۲/۱. ورود به ادبیات سیاسی ایران در دوره معاصر با شکل‌گیری مشروطه
 - ۲/۲/۲. تفاوت تعریف انقلابی پیش و پس از انقلاب
 - ۲/۲/۳. پیش از انقلاب
 - ۲/۲/۳/۱. طرفدار رسیدن به وضع مطلوب و منتقد وضع موجود
 - ۲/۲/۴. پس از انقلاب
 - ۲/۲/۴/۱. علاقه‌مند به استمرار وضعیت انقلابی
 - ۲/۲/۵. لزوم تعریف حکومت پیش از تعریف انقلاب
 - ۲/۲/۶. اساساً پدیده‌ای ماقبل دینی
 - ۲/۲/۷. وجود دانش و تجربه حکومت پیش از پیدایش دین
 - ۲/۲/۸. ماحصل تجربه بشر در تعریف حکومت
 - ۲/۲/۸/۱. ارائه خدمات عمومی
 - ۲/۲/۸/۲. امنیت
 - ۲/۲/۸/۳. رفاه
 - ۲/۲/۸/۴. آسایش و آرامش
 - ۲/۲/۸/۵. حل منازعات
 - ۲/۲/۸/۶. استفاده از زور و تهدید در مواقع خاص
 - ۲/۲/۸/۷. برآورده شدن نیازهای شخصی و رفاه حکمرانان
 - ۲/۳. از نظر علمی
 - ۲/۳/۱. انقلاب در علوم حوزوی
 - ۲/۳/۲. مأخوذ از قلب و واژگونی
 - ۲/۳/۳. فقدان این واژه در منابع اسلامی با این مفهوم
 - ۲/۳/۴. استعمال واژه انقلاب در باب مطهرات فقه
 - ۲/۳/۴/۱. انقلاب العسیر و الخمر خلاً
 - ۲/۳/۵. انقلاب در علوم سیاسی
 - ۲/۳/۶. روش انقلابی
 - ۲/۳/۶/۱. انقلابی بودن در تاکتیک‌ها و کنش‌های اجتماعی
 - ۲/۳/۶/۲. استفاده از روش‌های قهرآمیز و احساسی و خلاف قانون
 - ۲/۳/۶/۳. تندروی و حرکات ایزدایی
 - ۲/۳/۷. هدف انقلابی
 - ۲/۳/۷/۱. هزینه دادن در مسیر هدف متعالی
 - ۲/۳/۷/۲. به جان خریدن محرومیت و صرف‌نظر از امکانات
 - ۲/۳/۸. ارزش‌های انقلابی
 - ۲/۳/۸/۱. پایبند بودن به ارزش‌های پدیدآورنده انقلاب
 - ۲/۳/۸/۲. پایبندی به ارزش‌های مورد تأکید مؤسس انقلاب

۲/۳/۹. تکامل دانش‌ها، ساختارها، ابزارها، روابط و آدم‌ها در یک جهت

۲/۳/۱۰. کاهش بی‌نظمی و به‌هم‌ریختگی

۲/۳/۱۱. انسجام بیشتر

۲/۳/۱۲. افزایش کارآمدی

۲/۳/۱۳. بهره‌وری بیشتر

۲/۳/۱۴. از نظر سیاسی

۲/۳/۱۵. تغییر و تحوّل در جامعه و وضع موجود

۲/۳/۱۶. در مقابل واژه محافظه‌کار

۲/۴. از نظر رفتار

۲/۴/۱. ماهیت انقلاب

۲/۴/۲. منفی تلقی شدن انقلاب در گذشته بشر

۲/۴/۲/۱. شورش

۲/۴/۲/۲. فتنه

۲/۴/۲/۳. بلوا

۲/۴/۳. خلاف قواعد طبیعی و اجتماعی

۲/۴/۴. مثبت شدن انقلاب در صورت غلبه چهره خصوصی حکومت (منافع شخصی) بر چهره عمومی آن

۲/۴/۵. تغییر ارزش انقلاب از منفی به مثبت در پایان قرن ۱۸ اروپا

۲/۴/۶. هزینه داشتن انقلاب

۲/۴/۷. توجه به رابطه استبداد با انقلاب

۲/۴/۷/۱. هر چه استبداد شدیدتر عمل انقلابی بیشتر

۲/۴/۸. همراه با خشونت بودن همه انقلاب‌ها

۲/۴/۹. دردسرساز بودن انقلاب

۲/۴/۹/۱. هرج و مرج و ریخت و پاش

۲/۴/۹/۲. خروج از نظم

۲/۴/۱۰. حرام دانسته شدن انقلاب توسط برخی از علمای گذشته

۲/۴/۱۱. حرکت خشونت‌آمیز توسط یک رهبر با بسیج کردن توده مردم برای براندازی نظام سیاسی

۲/۴/۱۲. رکن رهبری

۲/۴/۱۳. رکن مردم

۲/۴/۱۴. رکن ایدئولوژی

۲/۴/۱۵. رکن هدف انقلاب

۲/۴/۱۶. انقلابی‌گری یعنی مبارزه با طاغوت و الحاد

۲/۴/۱۷. ویژگی‌های فرد انقلابی

۲/۴/۱۸. عاقل

۲/۴/۱۹. صبور

۲/۴/۲۰. شجاع

۲/۴/۲۱. ارزشمدار

۲/۴/۲۲. ولایت‌مدار

۲/۴/۲۳. بصیر

۲/۴/۲۴. دوراندیش

- ۲/۴/۲۵. متوسل
- ۲/۴/۲۶. متوکل
- ۲/۴/۲۷. مسئولیت‌پذیر
- ۲/۴/۲۸. أشداء علی الکفار رحماء بینهم
- ۲/۴/۲۹. سعه صدر
- ۲/۴/۳۰. تحمّل
- ۲/۴/۳۱. کار جمعی
- ۲/۴/۳۲. فهم، تفاهم و موضع‌گیری به هنگام
- ۲/۴/۳۲/۱. سخت‌تر بودن تفاهم از فهم
- ۲/۴/۳۲/۲. دو طرفه بودن تفاهم
- ۲/۴/۳۳. گذشته و آینده شناسی
- ۲/۴/۳۴. موقعیت شناسی داخل و خارج
- ۲/۴/۳۵. شناخت دو جبهه و مرز میان آنها
- ۲/۴/۳۵/۱. جبهه انقلاب اسلامی
- ۲/۴/۳۵/۲. جبهه معارض انقلاب اسلامی
- ۲/۴/۳۶. معمولاً فعالیت‌های جهادی در قالب عزیمت به جهاد، رویارویی با منافقان، تبلیغ علنی برای انقلاب
- ۲/۵. شاخص‌های انقلابی‌گری در بیان رهبری
- ۲/۵/۱. پایبندی به مبانی و ارزش‌های اساسی اسلام و انقلاب
- ۲/۵/۲. هدف‌گیری آرمان‌های انقلاب و جهت‌گیری برای رسیدن به آنها
- ۲/۵/۳. پایبندی به استقلال کشور در سه بعد سیاسی اقتصادی و فرهنگی
- ۲/۵/۴. حساسیت در برابر دشمن و نقشه دشمن و عدم تبعیت از آن
- ۲/۵/۵. تقوای دینی و سیاسی
- ۲/۶. بر اساس ویژگی‌های احساسی
- ۲/۶/۱. برخورداری از اوصاف هیجانی
- ۲/۶/۲. پرتحرک
- ۲/۶/۳. دارای انرژی و شور و احساس
- ۲/۶/۴. سازش‌کاری و تسلیم در برابر توطئه استکبار هرگز
- ۲/۷. بر اساس کنش فعالانه
- ۲/۷/۱. حضور دائم در همه عرصه‌های انقلاب اسلامی
- ۲/۸. بر اساس پایبندی به انقلاب اسلامی
- ۲/۸/۱. التزام فکری به مبانی، اصول و آرمان‌های انقلاب اسلامی
- ۲/۸/۲. التزام عملی به مبانی، اصول و آرمان‌های انقلاب اسلامی
- ۲/۹. بر اساس رویکرد جامع اوصاف انقلابی
- ۲/۹/۱. عادلانه
- ۲/۹/۲. خردمندانه
- ۲/۹/۳. دقیق
- ۲/۹/۴. دلسوزانه
- ۲/۹/۵. منصفانه
- ۲/۹/۶. قاطعانه

- ۲/۹/۷. بدون رودر بایستی
- ۲/۱۰. بر اساس توصیف آیت الله خامنه‌ای
- ۲/۱۰/۱. مشکک بودن مفهوم انقلابی
- ۲/۱۰/۲. دارای دو وجه انقلابی مثبت و انقلابی منفی
- ۲/۱۰/۳. شامل ابعاد نظری و ابعاد عملی بودن انقلابی‌گری
- ۲/۱۱. چند انگاره در تعریف انقلابی بودن
- ۲/۱۱/۱. نپسندیدن ساختارهای موجود جامعه و در پی دگرگونی آن و بنا کردن ساختار جدید
- ۲/۱۱/۲. حامی و وفادار به نظام سیاسی برآمده از انقلاب
- ۲/۱۱/۳. مؤمن به نظام معنایی انقلاب اسلامی
- ۲/۱۱/۴. اسلام
- ۲/۱۱/۵. جمهوریت
- ۲/۱۱/۶. ایمان
- ۲/۱۱/۷. عدالت
- ۲/۱۱/۸. کرامت
- ۲/۱۱/۹. آزادی
- ۲/۱۱/۱۰. جهاد با ظلم و استکبار
- ۲/۱۱/۱۱. حرکتی دائمی برای دستیابی به آرمان‌شهر مطلوب
- ۲/۱۱/۱۲. در راستای فرآیند تحقق اهداف اسلام بودن بینش‌ها و گرایش‌ها و روحیات و رفتارهای افراد و گروه‌ها و اقشار و اصناف مختلف
- ۲/۱۱/۱۳. هم‌جهت و هم‌راستای نیازهای عصری نهضت اسلامی سامان یافتن نظام‌های مختلف معرفتی و انگیزشی و رفتاری یا خرده‌نظام‌ها
- ۲/۱۱/۱۴. بحرانی ناگهانی و عمیق و آگاهانه در ارتباط با مشروعیت حاکم در جامعه ای که به فروپاشی و تغییر در قلمرو سیاسی اجتماعی منجر می‌شود
- ۲/۱۱/۱۵. مفهومی نسبی
- ۲/۱۱/۱۶. دگرگون کننده
- ۲/۱۱/۱۷. تغییر دهنده سیاسی و اقتصاد و اجتماع
- ۲/۱۱/۱۸. دنبال کردن هدفمندی خاصی
۳. ویژگی‌های انقلاب اسلامی ایران
- ۳/۱. مبدأ
- ۳/۱/۱. نفخه الهی
- ۳/۱/۲. پوششی از باطن عالم
- ۳/۱/۳. ظهور به واسطه امام راحل ره
- ۳/۱/۴. در مقطع زمانی و مکانی معین
- ۳/۱/۵. حرکتی مستمر به سمت ظهور
- ۳/۱/۶. مجموعه‌ای هشیارانه از شکل‌های فرهنگی و سازمانی ریشه‌دار و تاریخی شیعه
- ۳/۱/۷. امام حسین ع
- ۳/۱/۸. مراسم اسلامی
- ۳/۱/۹. شبکه مساجد
- ۳/۱/۱۰. روحانیت

- ۳/۱/۱۱. تکامل یافته از انقلاب مشروطه
- ۳/۱/۱۲. تحقق انقلاب مشروطه تحت تأثیر انقلاب فرانسه
- ۳/۱/۱۳. برآمده از دین نبودن انقلاب مشروطه
- ۳/۱/۱۴. سازگارتر دیدن سلطنت مشروطه با دین توسط فقهای مانند نائینی
- ۳/۱/۱۵. منجر شدن انقلاب مشروطه به استبدادی دیگر

۳/۲. شعارهای اساسی

- ۳/۲/۱. سیاسی
- ۳/۲/۲. استقلال
- ۳/۲/۳. آزادی
- ۳/۲/۴. جمهوری
- ۳/۲/۵. مذهبی
- ۳/۲/۶. هماهنگ با دنیای اسلام
- ۳/۲/۷. هماهنگ با آموزه‌های اسلامی
- ۳/۲/۸. هماهنگ با تجربه اسلامی
- ۳/۲/۹. هماهنگ با هویت دین
- ۳/۳. به میدان آمدن علمای سنتی الهام گرفته از دوران طلایی اسلام
- ۳/۴. مبتنی بر نظریه ولایت مطلقه فقیه
- ۳/۴/۱. سازگارتر بودن دین با آزادی به جای استبداد
- ۳/۴/۲. سازگارتر بودن دین با حکومت مردمی به جای سلطنت
- ۳/۵. نیروسازی و بازگشت به اصالت‌های انسانی و دینی
- ۳/۶. رسالت‌مداری و پاسخگویی به نیازهای دینی
- ۳/۷. نظام‌سازی و کار تشکیلاتی
- ۳/۷/۱. تضمین شده با تدوین یک قانون اساسی کاملاً دینی
- ۳/۸. آزادی از حضور قدرت‌های جهانی
- ۳/۸/۱. استقلال‌طلبی
- ۳/۸/۲. استکبارستیزی
- ۳/۸/۳. سازگارتر بودن دین با استقلال به جای استعمار

۴. تعریف حوزه انقلابی

- ۴/۱. پایبند به ارزش‌های انقلابی و مورد تأکید مؤسس انقلاب
- ۴/۱/۱. ضرورت توجه به هویت جمعی حوزه در بحث از انقلابی بودن
- ۴/۱/۲. برآیند واحدی از مجموعه نهاد حوزه و روحانیت
- ۴/۱/۳. فهمیدن و فهماندن دین به مردم؛ مأموریت سنتی حوزه
- ۴/۱/۴. افزایش مأموریت حوزه با پدیده انقلاب
- ۴/۱/۵. اقامه دین به معنای برافراشتن پرچم دین
- ۴/۱/۶. اسلام اجتماعی
- ۴/۱/۶/۱. پیوند اسلام با
- ۴/۱/۶/۲. سیاست
- ۴/۱/۶/۳. حکومت
- ۴/۱/۶/۴. جامعه‌سازی

۴/۱/۶/۵. تمدن‌سازی

۴/۱/۷. تغییر مقیاس دین‌داری

۴/۱/۸. گفتمان‌سازی بحث حوزه انقلابی

۴/۱/۹. ارزش تلقی شدن دخالت روحانیت در سیاست

۴/۱/۱۰. نگاه تحقیرآمیز به روحانیت غیرپاسخگو به مطالبات ولی فقیه و حاکمیت

۴/۱/۱۱. حوزه‌ای در فضای انقلاب اسلامی و در تراز انقلاب

۴/۱/۱۲. برآورده کننده همه نیازهای روزآمد انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۳. نرم‌افزار اداره جامعه و حکومت

۴/۱/۱۴. یافتن راهبردهای نقشه راه حوزه علمیه تراز انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۵. روزآمدی و برنامه‌ریزی برای آینده علوم حوزوی

۴/۱/۱۵/۱. پژوهش در مرزهای دانش جهان

۴/۱/۱۶. توجه به کارآمدی احکام در مرحله استنباط به عنوان فلسفه عملی فقه

۴/۱/۱۶/۱. دخالت زمان و مکان در اجتهاد

۴/۱/۱۷. مبتنی بر اقتضائات مخاطبان

۴/۱/۱۷/۱. رویکردی جهانی بر اساس هدی للناس

۴/۱/۱۸. مسأله‌محوری به جای موضوع‌محوری در دانش‌ها و تدریس‌های حوزوی

۴/۱/۱۹. نظام‌وارگی و سازگاری احکام در ابواب مختلف

۴/۱/۲۰. پرورش متصدی پاسخگو به مسائل نظام به جای نظریه علم برای علم در نظام آموزشی حوزه

۴/۱/۲۱. انقلابی بودن در سه ساحت

۴/۱/۲۲. بینش

۴/۱/۲۳. منش

۴/۱/۲۴. کنش

۴/۱/۲۵. ضرورت حُسن ظنّ نسبت به مسئولین و حاکمیت اسلامی و عدم ترویج گرایش‌های سوءظنّ در

حوزه

۴/۱/۲۶. نادرستی نپرداختن به مسائل انقلاب و جهان و «بی‌تفاوتی» نسبت به آن‌ها در منابع

۴/۱/۲۷. ارزش بودن انقلاب اسلامی و انقلابی بودن

۴/۱/۲۸. تردید پیدا نکردن در مفاهیم انقلابی و در مبارزه با قدرت‌های ظالم و سلطه‌گر

۴/۱/۲۹. نادرستی تندروی‌های افراطی به نام انقلاب و متهم کردن بزرگان انقلاب به غیرانقلابی بودن

۴/۱/۳۰. نادرستی مساوی تلقی کردن حرکت انقلابی با آشفتگی، سردرگمی و سنگ روی سنگ بند نشدن

۴/۱/۳۱. حفظ شور انقلابی، ساختن با مشکلات و رویگردان نشدن از طعن و دقّ دیگران

۴/۱/۳۲. ماندن در صحنه، مأیوس نشدن و مراقبت برای عصبانی نشدن و از کوره در رفتن، در مقابل اعتراض‌ها

۴/۱/۳۳. متهم کردن نیروهای انقلابی به افراطی‌گری، نقشه‌ای انحرافی از سوی دشمن

۴/۱/۳۴. ضرورت پرهیز از افراط در حرکت انقلابی، برای متهم نشدن به افراطی‌گری

۴/۱/۳۵. ضربه خوردن حرکت انقلابی هم از «زیاده‌روی» و هم از «سکوت»، بی‌تفاوتی و کناره‌گیری

۴/۱/۳۶. انحراف از حرکت انقلابی و خروج از انقلابی‌گری، در صورت اهانت به مراجع و بزرگان حوزه

۴/۱/۳۷. ضرورت زنده نگهداشتن حادثه انقلاب و حقیقت انقلاب در ذهن‌ها و دل‌ها

۴/۱/۳۸. تلاش دشمن برای تغییر و انحراف رفتار ما از «رفتار انقلابی»

۴/۱/۳۹. ترویج گرایش‌ها و احساسات انقلابی در حوزه

۴/۱/۴۰. پرهیز از افراطی‌گری در حرکت انقلابی

- ۴/۱/۴۱. دارای مرزی شفاف میان انقلابی‌گری و تندروری
- ۴/۱/۴۲. انقلابی بودن یعنی تعهد به اسلام
- ۴/۱/۴۳. عدم وجود واژه انقلاب در آیات و روایات
- ۴/۱/۴۴. لزوم «حساس بودن» به احکام الهی و التزام به پیاده شدن واجبات و ترک محرمات
- ۴/۱/۴۵. تفاوت معنای انقلابی بودن در طول نهضت و انقلابی بودن پس از پیروزی انقلاب
- ۴/۱/۴۶. حضور همه اقشار با همه تفکرات در واژگونی نظام طاغوت
- ۴/۱/۴۶/۱. مانند: کمونیست‌ها، مشرکین، الهیون و مذاهب دیگر
- ۴/۱/۴۷. پیروزی انقلاب به معنای حاکم شدن نظام الهی اسلامی بر مبنای حضرت امام (ره)
- ۴/۱/۴۷/۱. نظام اسلامی منطبق بر مبنای تدریس شده در نجف توسط امام (ره)
- ۴/۱/۴۸. انقلابی بودن امروز، به معنای حساس بودن در نگهداری و حفاظت از نظام حاکمیت ولایت فقیه
- ۴/۱/۴۸/۱. موضع‌گیری نسبت به صحبت‌های علیه نظام حاکمیت ولایت فقیه
- ۴/۱/۴۸/۲. کمک به فعالیت‌های در حال انجام به نفع نظام حاکمیت ولایت فقیه
- ۴/۱/۴۸/۳. غیرانقلابی بودن دستگاه‌های غیرحساس نسبت به انقلاب در حوزه
- ۴/۱/۴۸/۴. مثال‌های برخورد انقلابی: با آقایان شریعتمداری، منتظری، صانعی و بجنوردی
- ۴/۱/۴۸/۵. مثال‌های عدم برخورد انقلابی
- ۴/۱/۴۸/۶. موضع‌گیری‌های آقای احمدی‌نژاد در دور دوم ریاست جمهوری
- ۴/۱/۴۸/۷. صحبت‌های کنایه‌آمیز آقایان: هاشمی، روحانی، خوئی‌ها، ابراهیم امینی، بجنوردی
- ۴/۱/۴۸/۸. تجملات و تشریفات مرقد امام (ره)
- ۴/۱/۴۸/۹. مد شدن تشریفات و تزئینات در حوزه علمیه
- ۴/۱/۴۸/۱۰. تشریفات سالن اجتماعات آقای ری‌شهری
- ۴/۱/۴۸/۱۱. تشریفات سالن اجتماعات آقای مکارم شیرازی
- ۴/۱/۴۸/۱۲. خریداری خانه‌ای به قیمت یک میلیارد تومان در فردو، توسط یکی از مراجع
- ۴/۱/۴۹. حوزه انقلابی؛ حوزه معتقد به حاکمیت دین
- ۴/۱/۵۰. معتقد به عدم جدایی دین از سیاست
- ۴/۱/۵۱. معتقد به ضرورت پیاده شدن احکام نورانی اسلام
- ۴/۱/۵۲. اعتقاد به انقلاب اسلامی به عنوان بهترین فرصت برای پیاده شدن احکام اسلامی
- ۴/۱/۵۳. تعریف «مفهومی» انقلابی بودن به درد دین داشتن
- ۴/۱/۵۴. بی تفاوت نبودن نسبت به تهدیدها، تهاجم‌ها، اصول و احکام اسلام، معارف الهی، حرام و حلال الهی
- ۴/۱/۵۵. تعریف «مصادیقی» انقلابی بودن به ایستادگی بزرگان حوزه مقابل بدعت‌ها
- ۴/۱/۵۶. جمع‌آوری و بررسی مبارزه بزرگان حوزه، برای تعریف معنای «انقلابی بودن»
- ۴/۱/۵۷. نیاز به نهادی پشتیبان برای انقلابی عمل کردن و انقلابی ماندن حوزه
- ۴/۱/۵۸. بر عهده بخش سیاسی جامعه
- ۴/۱/۵۹. پخته کردن آراء و نظرات اعضای جامعه و تنظیم بیانیه
- ۴/۱/۶۰. عدم وجود آن در شورای عالی و مدیریت، به دلیل وحشت از سوء برداشت از عنوان سیاسی
- ۴/۱/۶۱. امکان قرار دادن نام پوششی؛ مانند: معاونت آمار که کار اطلاعاتی می‌کند
- ۴/۱/۶۲. جهت دادن به فضای انقلابی حوزه
- ۴/۱/۶۳. توجه به انقلابی بودن فضای طلبه‌ها
- ۴/۱/۶۴. بیانیه به موقع جامعه، مانع پخش شب‌نامه‌ها
- ۴/۱/۶۵. مثال: ابراز نگرانی‌ها از مسأله بدحجابی در قالب یک بیانیه

- ۴/۱/۶۶. همفکر و همگرا شدن فضای عمومی حوزه با مدیریت حوزه
- ۴/۱/۶۷. انتخاب راهبرد «انقلابی شدن» حوزه؛ از پایین به بالا یا از بالا به پایین
- ۴/۱/۶۸. راهبرد پایین به بالا: آغاز از طلاب انقلابی، تا انقلابی شدن مراجع
- ۴/۱/۶۹. راهبرد بالا به پایین: آغاز از مراجع انقلابی، تا انقلابی شدن طلاب
- ۴/۱/۷۰. توجه به اختلاف نظر درباره ورود به مسایل سیاسی در لایه‌های حوزه
- ۴/۱/۷۰/۱. وجود حداقل سه لایه در حوزه؛ مراجع عظام، اساتید، طلاب و محصلین
- ۴/۱/۷۰/۲. توجه به واقعیت «انقلابی نبودن حوزه» در حال حاضر
- ۴/۱/۷۱. شروع حرکت انقلابی حوزه از پایین به بالا، پیش از انقلاب
- ۴/۱/۷۲. توجه به مخاطرات و آسیب‌های هر کدام از راهبردها
- ۴/۱/۷۲/۱. هتک مقام مرجعیت، در صورت اتخاذ راهبرد از پایین به بالا
- ۴/۱/۷۲/۲. سوژه دادن دست دشمن، در صورت انتخاب راهبرد از بالا به پایین
- ۴/۱/۷۳. توجه به سرمایه‌های انقلابی حوزه
- ۴/۱/۷۴. موافقت همه مراجع مشهور با انقلاب و مخالفتشان با تضعیف آن
- ۴/۱/۷۴/۱. آقایان: وحید، علی و لطف‌ا... صافی، سیستانی، مکارم، سبحانی و نوری
- ۴/۱/۷۵. وجود مجمع عمومی متشکل از ۴۰۰ نفر از اساتید
- ۴/۱/۷۶. وجود مدیریت مقتدری در حوزه برای ساماندهی طلاب
- ۴/۱/۷۷. توجه به انقلابی بودن فضای عمومی حوزه، علی‌رغم تلاش‌های فراوان دشمن
- ۴/۱/۷۸. اتخاذ همزمان هر دو راهبرد انقلابی حوزه؛ بالا به پایین و پایین به بالا
- ۴/۱/۷۹. توجه به ظرفیت‌های انقلابی فراوان موجود در حوزه
- ۴/۱/۸۰. مراجع، شورای عالی، مدیریت حوزه، مجمع عمومی و مدارس
- ۴/۱/۸۱. ناظر بودن فرمایش رهبری به احتمال انحراف حوزه در آینده، نه حال
- ۴/۱/۸۲. اتخاذ راهبرد «کار از پایین»، به دلیل انقلابی بودن سطوح بالا
- ۴/۱/۸۳. نیاز طلبه‌های جوان به آشنا شدن بیشتر با انقلاب
- ۴/۱/۸۴. کار جدی برای شناسایی عناصر تهدیدکننده انقلابی ماندن حوزه
- ۴/۱/۸۵. عدم کفایت این جلسات برای حل مسأله
- ۴/۱/۸۶. تأمین هزینه‌ها، نیرو و امکانات لازم برای تولید راهکارها توسط یک کمیسیون ویژه
- ۴/۱/۸۷. ضرورت وجود یک طرح پژوهشی دارای زمان‌بندی، برای رسیدن به نتیجه
- ۴/۱/۸۸. «روحیه انقلابی» مساوی با روحیه ایثار، فداکاری و شهادت‌طلبی
- ۴/۱/۸۹. غیرقابل تحمل بودن ظلم و صدور کارهای خلاف مقررات الهی و اخلاق کریم اسلامی به اسم انقلاب و انقلابی بودن
- ۴/۱/۹۰. تجربه گرفتن از سابقه روی کار آمدن انقلابی‌نماها و فراموش نکردن تاریخ خیانت آنان
- ۴/۱/۹۱. جلوگیری از تجزیه روحانیت انقلابی و اختلاف‌افکنی‌ها میان روحانیون
- ۴/۱/۹۲. توجه به خطر انقلابی‌تر از انقلابیون شدن روحانیون «حجتیه‌ای»، در متهم کردن مسئولین نظام
- ۴/۱/۹۳. تفکیک‌ناپذیری ارزش‌های اسلامی از ارزش‌های انقلابی
- ۴/۱/۹۴. عدم امکان «انقلابی غیراسلامی» بودن یا «اسلامی غیرانقلابی» بودن
- ۴/۱/۹۵. عدم منافات منطقی و برخورد منطقی با «انقلابی بودن»
- ۴/۱/۹۶. مساوی نبودن «انقلابی بودن» با پرخاشگری بی‌دلیل
- ۴/۱/۹۷. «انقلابی بودن» به معنای حفظ قاطعانه و بدون رودربایستی مواضع اسلامی و انقلابی
- ۴/۱/۹۸. «انقلابی بودن» به معنای مرعوب و خام نشدن و فریب نخوردن از قدرت‌ها

۴/۱/۹۹. «انقلابی بودن» به معنای مواجهه شجاعانه و قدرتمندانه با قدرت‌های بزرگ در صحنه سیاسی
 ۴/۱/۱۰۰. ضرورت آشنایی نسل امروز با تاریخچه دو‌یست‌سال اخیر، برای انقلابی ماندن
 ۴/۱/۱۰۱. مسأله بودن «انقلابی بودن» با «اسلامی بودن» با توجه به هدف انقلاب
 ۴/۱/۱۰۲. وجود دو نوع انقلابی در ابتدای انقلاب؛ انقلابی مثبت و انقلابی منفی
 ۴/۱/۱۰۳. فرار از میدان کار و تلاش و حرکت و دوری از دردسر، شاخص انقلابیون منفی
 ۴/۱/۱۰۴. وجاهت‌طلبی و راحت‌خواهی و شعار «من مبارزه‌ام را قبل از انقلاب کرده‌ام»، ویژگی‌های انقلابی

منفی

۴/۱/۱۰۵. خرج کردن آبرو و حاضر بودن در میادین خطر، شاخص انقلابیون مثبت
 ۴/۱/۱۰۶. منفی‌بافی و برخورد اپوزیسیونی از نشانه‌های انقلابی منفی
 ۴/۱/۱۰۷. خود را مسئول دانستن نسبت به انقلاب و وارد میدان شدن، ویژگی انقلابی مثبت
 ۴/۱/۱۰۸. «روحیه انقلابی» به معنای اسیر حدود تحمیلی نشدن و با امید به دنبال هدف حرکت کردن
 ۴/۱/۱۰۹. بانشاط و با انگیزه بودن و برای رسیدن به اهداف انقلاب اصرار و پیگیری کردن، نشانه حرکت انقلابی
 ۴/۱/۱۱۰. منافات داشتن ظلم به دیگران در گفتن حرف‌های ناه‌جا و غیرمنصفانه درباره آن‌ها، با «انقلابی بودن»
 ۴/۱/۱۱۱. «انقلابی بودن» به معنای بصیر و بینا بودن و درک پیچیدگی‌های شرایط زمانه
 ۴/۱/۱۱۲. حضور در صحنه و سینه‌سپر کردن در مقابل دشمنی‌ها، ویژگی روحانیت انقلابی و مسئول
 ۴/۱/۱۱۳. عدم تقابل «عقل‌گرایی» با ارزش‌های اسلامی و انقلابی
 ۴/۱/۱۱۴. انحراف بودن عدول از ارزش‌های اسلامی و انقلابی، به بهانه «عقل‌گرایی»
 ۴/۱/۱۱۵. «انقلابی بودن» به معنای غافل نشدن از خدعه و کید دشمن و نقشه عمیق او
 ۴/۱/۱۱۶. «انقلابی بودن» به معنای تلاش برای برجسته کردن ارزش‌های انقلاب
 ۴/۱/۱۱۷. «انقلابی بودن» یعنی حفظ و حراست از جهت‌گیری انقلابی در عمل، بیان، رفتار، تصمیم‌گیری و مقررات و قوانین

۴/۱/۱۱۸. «انقلابی بودن» به معنای فدا نکردن حرکت انقلابی به پای حمایت از نزدیکان و منتسبان
 ۴/۱/۱۱۹. گسترش تفکر و روحیه انقلابی
 ۴/۱/۱۲۰. با تکیه بر رابطه قلبی و معنوی طلاب و مدرّسین
 ۴/۱/۱۲۱. نادرستی حذف اخلاق و نصیحت و تهذیب و احکام از منابر، به بهانه پرداختن به مسائل انقلابی و

سیاسی

۴/۱/۱۲۲. پایبندی به اسلام ناب
 ۴/۱/۱۲۳. روزآمدی در فرهنگ اسلامی
 ۴/۱/۱۲۴. تعیین معیار تشخیص خوب یا بدی رفتار اخلاقی از رفتار غیر اخلاقی
 ۴/۱/۱۲۵. عهده‌دار رسالت هدایت و رهبری انقلاب اسلامی
 ۴/۱/۱۲۶. شناخت دوست و دشمن نهضت اسلامی و تولگی و تبرّی نسبت به هر یک
 ۴/۱/۱۲۷. تلاش برای پر کردن شکاف بین حوزه‌های علمیه و حکومت اسلامی
 ۴/۱/۱۲۸. بی‌تفاوت نبودن حوزه در مسائل داخلی
 ۴/۱/۱۲۹. مانند: انجام منکرات، حتی در محدوده ادارات، سازمان‌ها، وزارتخانه‌ها و هیئت دولت
 ۴/۱/۱۳۰. موضع‌گیری حوزه در هر مقطعی متناسب با آن مقطع
 ۴/۱/۱۳۱. نه صرفاً موضع مخالفت، که گاهی موافقت و تشویق
 ۴/۱/۱۳۲. به شیوه‌های مختلف؛ مانند: دادن نامه به ریاست جمهوری، یا نشر در فضای عمومی
 ۴/۱/۱۳۳. دفاع از مبانی امام (ره) در انقلاب و تشکیل حکومت
 ۴/۱/۱۳۴. متروک، محجور و نسیاً منسیاً ماندن مبانی فقهی امام (ره) در انقلاب

- ۴/۱/۱۳۵. انتشار چند مقدمه بحث ولایت فقیه امام (ره) در نجف به صورت مکتوب
- ۴/۱/۱۳۶. نشر مبانی امام (ره) در نشریه ویژه تبلیغ جامعه مدرسین
- ۴/۱/۱۳۷. حکومت کردن تفکرات ضدانقلاب، ضدسیاست و ضداسلام در حوزه‌ها؛ پنهان و غیرپنهان
- ۴/۱/۱۳۸. تدریس مبانی ولایت فقیه امام (ره) به صورت رسمی در حوزه
- ۴/۱/۱۳۹. رصد شبهات و پاسخ دادن به القائنات شبهه‌افکن علیه انقلاب در حوزه
- ۴/۱/۱۴۰. وجود دو منشأ برای القائنات؛ دگراندیشان و ولایتیون
- ۴/۱/۱۴۱. مثال: طرح شبهه نفی هر قیامی پیش از ظهور به استناد روایات
- ۴/۱/۱۴۲. مثال: طرح شبهات علیه انقلاب در حرف‌های کدیور و گروه شیرازی
- ۴/۱/۱۴۳. کوتاهی نیروهای انقلابی در پاسخ دادن به شبهات
- ۴/۱/۱۴۳/۱. به دلیل صرف وقت خود برای چنگ انداختن به صورت یکدیگر
- ۴/۱/۱۴۳/۲. غفلت از تهدید جدی در فضای فکری برای روحانیت
- ۴/۱/۱۴۴. تهدید بودن اختلاف و موضع‌گیری‌های زیربنایی و اصولی برای انقلاب
- ۴/۱/۱۴۵. طرح آزادانه نظرات اجتهادی و فقهی در زمینه‌های مختلف ولو مخالف با یکدیگر؛ اقتضای طبیعت انقلاب
- ۴/۱/۱۴۶. توجه به سابقه پشتیبانی دسته‌ای از روحانیون مقدس‌مآب و دین‌فروش از براندازی نظام و کودتا
- ۴/۱/۱۴۷. توجه به سابقه تهمت وهابی زدن دسته‌از روحانیون مقدس‌مآب به روحانیون مبارز و زندان و تبعید کشیده
- ۴/۱/۱۴۸. مساوی بودن «انقلاب» با «ایمان»، «اعتقاد» و «دین»
- ۴/۱/۱۴۹. هدف از انقلاب؛ رسیدگی به وضع مظلومین و عمل به فرایض، احکام و سنن الهی
- ۴/۱/۱۵۰. امری مستمر و دائمی بودن انقلاب، به معنای سازندگی، رویش و بالندگی
- ۴/۱/۱۵۱. عدم امکان رویش و بالندگی بدون انضباط، قانون و نظم
- ۴/۱/۱۵۲. روی دادن بی‌نظمی‌های اول انقلاب به دلیل ضرورت به‌هم‌ریختن بناهای غلط، کج و پوسیده گذشته
- ۴/۱/۱۵۳. تمثیل «برگشتن از راه انقلاب» به «شکستن روزه پیش از غروب»، مانند کسی که از ابتدا روزه نگرفته
- ۴/۱/۱۵۴. چهار برداشت مختلف از حوزه انقلابی
- ۴/۱/۱۵۵. حوزه مستند به انقلاب اسلامی به مثابه نهادی ذیل نظام اسلامی و مدافع انقلاب اسلامی
- ۴/۱/۱۵۵/۱. حوزه غیرمستقل و حکومتی
- ۴/۱/۱۵۶. انقلابی به مثابه صفت برای دانش حوزه علمیه
- ۴/۱/۱۵۶/۱. موجب تحول و روزآمدی و نظام‌وارگی دانش‌های حوزوی
- ۴/۱/۱۵۷. انقلابی به مثابه صفتی برای ساختار حوزه
- ۴/۱/۱۵۷/۱. چابکی ساختار حوزه برای تأمین غایات انقلاب در زمان کمتر
- ۴/۱/۱۵۸. به لحاظ اتصاف طلاب و اساتید حوزه علمیه به انقلاب
- ۴/۱/۱۵۸/۱. رفتارهای سلبی و ایجابی در تقابل با نظام سلطه و حمایت از نظام اسلامی و پرداخت هزینه‌های مالی بدنی و فکری در قبال این رفتارها
- ۴/۱/۱۵۸/۲. پشتیبانی حوزویان از انقلاب اسلامی
- ۴/۱/۱۵۹. تعریف نهایی
- ۴/۱/۱۵۹/۱. تحول‌خواهی و دغدغه‌مندی نسبت به انقلاب اسلامی ایران
- ۴/۱/۱۶۰. شاخص‌های حوزه انقلابی
- ۴/۱/۱۶۱. معتقد به اسلام سیاسی و نظام مبتنی بر ولایت فقیه
- ۴/۱/۱۶۲. حمایت از نظام جمهوری اسلامی

۴/۱/۱۶۳. استکبارستیزی

۴/۱/۱۶۴. مردمی بودن حوزه انقلابی

۴/۱/۱۶۵. استقلال از دولت و مردمی بودن

۴/۱/۱۶۶. برخورداری از شخصیت‌های برجسته انقلابی و محبوب میان مردم

۴/۱/۱۶۷. وجه جامع تعاریف از منظر مقام معظم رهبری

۴/۱/۱۶۸. برخوردار از اعتقاد و آگاهی نسبت به

۴/۱/۱۶۸/۱. مبانی انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۶۸/۲. اصول انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۶۸/۳. آرمان‌های انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۶۸/۴. ارزش‌های انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۶۹. التزام در عرصه اقدام به تناسب شرایط با

۴/۱/۱۶۹/۱. بیشترین شور

۴/۱/۱۶۹/۲. بیشترین انرژی

۴/۱/۱۶۹/۳. بیشترین روحیه مقاومت

۴/۱/۱۷۰. عمل انقلابی برای

۴/۱/۱۷۰/۱. تبیین انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۷۰/۲. دفاع از انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۷۰/۳. جانفشانی در راه انقلاب اسلامی

۴/۱/۱۷۱. تجلی توحید ناب

۴/۱/۱۷۲. توحیدمحوری و توحیدگستری به عنوان جوهره و روح حوزه انقلابی با همه ابعادش

۴/۱/۱۷۳. توحید محصور نمانده در زاویه‌ای خاص و دارای پیام و طرح برای همه شئون دنیوی و اخروی انسان

۴/۱/۱۷۴. از نظر امام ره

۴/۱/۱۷۵. ساده‌زیستی و نفی اشرافیت

۴/۱/۱۷۶. عدم وابستگی به قدرت‌های بزرگ و داشتن روحیه استقلال‌طلبی

۴/۱/۱۷۷. مردمی بودن و جدانشدن از مردم و بطن جامعه

۴/۱/۱۷۸. اتکال به خدا

۴/۱/۱۷۹. حفظ وحدت به عنوان رمز پیروزی

۴/۱/۱۸۰. اعتماد به نفس و نفی خودباختگی

۴/۱/۱۸۱. قطع‌ایادی اجانب راست و چپ از سر کشور

۴/۱/۱۸۲. ارکان مفهوم حوزه انقلابی

۴/۱/۱۸۳. آرمان‌گرایی اسلامی

۴/۱/۱۸۳/۱. جذب نشدن در تئوری‌های موجود اداره‌کننده دنیا

۴/۱/۱۸۴. برنامه‌ریزی

۴/۱/۱۸۴/۱. اقدام برای نزدیک شدن به تحقق آرمان‌ها

۴/۱/۱۸۵. روحیه انتقادگرایی و اصلاح‌گری

۴/۱/۱۸۵/۱. حساسیت نسبت به دوری از مسیر آرمان‌ها

۴/۱/۱۸۶. وجود دو تعریف برای انقلاب؛ بمعنی‌الأعم و بمعنی‌الأخص

۴/۱/۱۸۷. انقلابی بودن بمعنی‌الأعم، به معنای حرام دانستن تضعیف نظام و واجب دانستن تقویت نظام

- ۴/۱/۱۸۸. گرایش عمومی بودن انقلابی بمعنی الأعم و کافی نبودن این گرایش عمومی برای حوزه
- ۴/۱/۱۸۹. فقدان شور و هیجان انقلابی سال‌های نخست در حوزه علمیه
- ۴/۱/۱۹۰. عدم حساسیت حوزه نسبت به گفتارها و رفتارهای غیراسلامی مسئولین
- ۴/۱/۱۹۱. ذومراتب بودن مفهوم «انقلابی»
- ۴/۱/۱۹۲. قدرت ریسک و خطر کردن، از ویژگی‌های اصلی انقلابی بودن
- ۴/۱/۱۹۳. فداکردن مصالح فردی و گروهی برای انقلاب
- ۴/۱/۱۹۴. کلیدواژه‌های مرتبط
- ۴/۱/۱۹۵. تحوّل خواه
- ۴/۱/۱۹۶. زمان‌شناس
- ۴/۱/۱۹۷. مصلح
- ۴/۱/۱۹۸. تلاشگر
- ۴/۱/۱۹۹. همه‌جانبه‌نگر
- ۴/۱/۲۰۰. مدافع دین و دین‌داران
- ۴/۱/۲۰۱. مهذب
- ۴/۱/۲۰۲. اهل معنا و معنویت
- ۴/۱/۲۰۳. اخلاق‌مدار
- ۴/۲. هدایتگر سیاسی
- ۴/۲/۱. ارائه‌دهنده نظام اجتماعی، اقتصادی و سیاسی اسلامی
- ۴/۲/۲. به دور از سیاست‌زدگی
- ۴/۲/۳. پذیرش انعطاف و نرمش در سیاست برای حل مشکلات و باز کردن گره‌های سیاسی
- ۴/۲/۴. پرهیز از جانبداری و هواداری یک جریان برای قطع نشدن ارتباط با توده مردم
- ۴/۲/۵. طلب مشارکت و همکاری برای پرهیز از خودکامگی و انحصار قدرت
- ۴/۲/۶. عوامل سیاست‌زدگی حوزویان
- ۴/۲/۶/۱. تحلیل‌های تقلیدی به دلیل نفوذ در حوزه و فریب طلاب از سوی سودجویان سیاسی
- ۴/۲/۶/۲. انحصارطلبی و خودحق‌مطلق‌پنداری برخی از روحانیون
- ۴/۲/۶/۳. افراط و تفریط و دوری از اعتدال در سیاست‌ورزی
- ۴/۲/۶/۴. خودسری، تخطی از قانون و زیر پا گذاشتن آن در رفتارهای سیاسی
- ۴/۲/۷. راه‌های برون‌رفت حوزه از سیاست‌زدگی
- ۴/۲/۷/۱. آگاهی‌بخشی علمی و دعوت به تدبیر در تصمیم‌گیری‌های سیاسی
- ۴/۲/۷/۲. ترویج صبر و شکیبایی در تحمل دیگران و تلاش برای حل مسائل با گفتگو
- ۴/۲/۷/۳. تقویت عدالت و عقلانیت برای حاکم شدن اعتدال بر تصمیمات و رفتارهای سیاسی
- ۴/۲/۷/۴. ارتقای روحیه اجتهاد و آزاداندیشی و تبعیت از برهان برای مدارا با مخالفان فکری
- ۴/۲/۸. اولویت داشتن تحول اجتماعی و سیاسی جامعه
- ۴/۲/۹. محکوم‌کننده رفتارهای خودسرانه از سوی تمامی جناح‌ها
- ۴/۲/۱۰. با مراعات اخلاق و ادب
- ۴/۲/۱۱. ورود فقهی به عرصه سیاست و مبانی ولایت فقیه
- ۴/۲/۱۲. وجود مشکل عدم معرفت به سیاست اسلام و عدم معرفت به ولایت
- ۴/۲/۱۳. آسیب بسیار مهم به انقلابی ماندن حوزه، در صورت عدم ورود سیاست اسلام به فقه
- ۴/۲/۱۴. توجه به فتوای امام (ره) در عدم انفکاک سیاست از دین

- ۴/۲/۱۴/۱. تحریر الوسیله، مسأله نهم، صلاة جمعه: فمن توهم أن الدين منفك عن السياسة هو جاهل
- ۴/۲/۱۵. عمل صحیح و به هنگام در سه میدان فهم، تفاهم و موضع گیری
- ۴/۲/۱۶. توسعه فهم از دین
- ۴/۲/۱۶/۱. تحوّل علمی حوزه
- ۴/۲/۱۶/۲. بدون پشت پا زدن به گذشته علمی حوزه
- ۴/۲/۱۷. توسعه در تفاهم
- ۴/۲/۱۷/۱. درون حوزه
- ۴/۲/۱۷/۲. حوزه سنتی
- ۴/۲/۱۷/۲/۱. میراث دار دانش حوزه
- ۴/۲/۱۷/۲/۲. پاسخگو دانستن این دانش
- ۴/۲/۱۷/۲/۳. منضبط در استناد به دین
- ۴/۲/۱۷/۳. حوزه روشنفکر
- ۴/۲/۱۷/۳/۱. نوگرا
- ۴/۲/۱۷/۳/۲. در معرض دانش ها و مسائل جدید
- ۴/۲/۱۷/۳/۳. همراه شده با جریان مدرنیته و پست مدرنیته
- ۴/۲/۱۷/۴. حوزه روشنفکر متعبد
- ۴/۲/۱۷/۴/۱. حوزوی انقلابی
- ۴/۲/۱۷/۴/۲. اهل تفاهم با دو گروه دیگر
- ۴/۲/۱۷/۴/۳. قدرت بر اقناع و عدم طرد
- ۴/۲/۱۷/۵. بیرون حوزه
- ۴/۲/۱۷/۶. جریان انقلابی
- ۴/۲/۱۷/۷. جریان غیرانقلابی
- ۴/۲/۱۷/۸. جریان ضد انقلابی
- ۴/۲/۱۸. اهل موضع گیری به موقع
- ۴/۲/۱۸/۱. مسئولیت پذیری نسبت به جامعه و حاکمیت
- ۴/۲/۱۹. فعال سازی فقه سیاسی
- ۴/۲/۲۰. ارائه تکالیف و وظایف دولت و نهادهای حکومتی
- ۴/۲/۲۱. ارائه تکالیف و وظایف شهروندان و نهادهای مدنی
- ۴/۲/۲۲. ارائه تکالیف و وظایف متقابل دولت و شهروندان
- ۴/۲/۲۳. ارائه تکالیف و وظایف متقابل دولت ها با یکدیگر
- ۴/۲/۲۴. تبیین الگو و مدلی برای حفظ اقتدار مدنی روحانیت همراه با بی تفاوت نماندن نسبت به حکومت دینی
- ۴/۲/۲۵. حضور مسئولانه در سیاست و دولت، بدون ورود به نزاع قدرت طلبی و سهمیه بندی سیاسی
- ۴/۲/۲۶. باز نماندن از شناخت اسلام و تبیین آن به عنوان مهم ترین رسالت نهاد روحانیت بدون ملاحظه قدرت سیاسی
- ۴/۲/۲۷. تقوای دینی و سیاسی
- ۴/۲/۲۸. ضرورت بررسی تذکرات سیاسی رهبری در معاونت سیاسی، معاونت جامعه و نظام
- ۴/۲/۲۹. طرح و بررسی مسائل در معاونت مربوطه و ارسال گزارش به شورای عالی جامعه
- ۴/۲/۳۰. تصمیم گیری در شورای عالی جامعه، بر اساس گزارش معاونت

- ۴/۲/۳۱. بصیرت‌افزایی طلاب، برای آشنایی بیشتر با مسائل اجتماعی و سیاسی
- ۴/۲/۳۲. امکان جداسازی طلبه‌ها توسط جریان‌های مختلف، در صورت ناآگاهی سیاسی طلاب
- ۴/۲/۳۳. رفع شبهات طرح‌شده نسبت به مبانی فکری نظام، خصوصاً در فضاهای مجازی
- ۴/۲/۳۴. پرهیز از چنددستگی و اختلاف در مواضع سیاسی اساتید و بزرگان حوزه
- ۴/۲/۳۵. فاصله گرفتن طلاب از مدرسین، به دلیل بی‌اعتمادی ناشی از اختلافات سیاسی میان آنان
- ۴/۲/۳۶. تلاش برای همگرایی جریان‌های سیاسی حوزه، توسط جامعه مدرسین
- ۴/۲/۳۷. توجه به تفرقه‌افکنی دشمن بین مجموعه نیروهای انقلابی حوزه
- ۴/۲/۳۸. مقابله با شبهه «سیاسی» بودن دلیل دفاع حوزه از انقلاب
- ۴/۲/۳۹. به دست دشمن دادن سوژه «دفاع سیاسی» از سوی دوستان انقلاب در حوزه
- ۴/۲/۴۰. سوژه دادن به دشمن با رفتارهای دوگانه نسبت به منکرات
- ۴/۲/۴۰/۱. موضع‌گیری شدید نسبت به نوشته یک روزنامه
- ۴/۲/۴۰/۲. عدم موضع‌گیری نسبت به نوشته‌ای مشابه در روزنامه‌ای دیگر
- ۴/۲/۴۱. برحذر بودن و به خدا پناه بردن از شرّ حبّ نفس در هنگام موضع‌گیری‌های سیاسی
- ۴/۲/۴۲. «انقلابی بودن» به معنای تحمّل سلیقه‌های سیاسی مخالف با مذاق سیاسی ما و رفتار عادلانه با آن
- ۴/۲/۴۳. نظریه شهید مطهری
- ۴/۲/۴۴. عدم ورود روحانیت به دولت و نظام اجرایی
- ۴/۲/۴۵. تشکیل دایره امر به معروف و نهی از منکر متشکل از روحانیون
- ۴/۲/۴۶. نظارت دایره امر به معروف بر عملکرد دولت
- ۴/۲/۴۷. حضور در زمینه‌های
- ۴/۲/۴۸. قضایی
- ۴/۲/۴۹. سیاسی
- ۴/۲/۵۰. روابط بین‌المللی
- ۴/۲/۵۱. مسائل اقتصادی و پولی کشور
- ۴/۳. استکبارستیزی
- ۴/۳/۱. پابندی و تلاش برای استقلال کشور
- ۴/۳/۲. اقتصادی
- ۴/۳/۳. سیاسی
- ۴/۳/۴. فرهنگی
- ۴/۳/۵. ایجادکننده چالش در برابر استکبار جهانی و اسلام آمریکایی
- ۴/۳/۶. غرب‌گزینی انتقادی
- ۴/۳/۷. قبول نداشتن استعمار غرب
- ۴/۳/۸. قائل به استفاده از پیشرفت‌های علوم غربی
- ۴/۳/۹. در مقابل
- ۴/۳/۹/۱. غرب‌گرایی
- ۴/۳/۹/۲. غرب‌ستیزی
- ۴/۳/۹/۳. غرب‌گریزی
- ۴/۳/۱۰. آشتی‌ناپذیر با جهان‌خواران
- ۴/۳/۱۱. حساسیت در برابر دشمن و شناخت نقشه‌ها و عدم تبعیت از آن
- ۴/۳/۱۲. عدم نگرانی از فعالیت‌های ضدانقلاب؛ به دلیل قابل توجه نبودن فعالیت دشمن در حوزه

- ۴/۳/۱۳. صرفاً وجود عده محدودی «بی تفاوت نسبت به مسائل سیاسی» در حوزه
- ۴/۳/۱۴. «انقلابی بودن» به معنای افزایش فاصله با دشمن
- ۴/۳/۱۵. کینه‌ورزی دشمن و عناد با حاکمیت فضای انقلابی بر کشور
- ۴/۳/۱۶. توجه به واقعیت صرف هزینه ازسوی استکبار جهانی برای انحراف طلاب و فضلا و علما از راه راست انقلاب
- ۴/۳/۱۷. عدم امکان روبه‌رو شدن استکبار با انقلاب، در صورت حضور علما در صحنه‌های انقلابی و سیاسی
- ۴/۳/۱۸. تلاش دشمن برای منزوی کردن روحانی انقلابی
- ۴/۳/۱۹. تلاش دشمن برای بی تفاوت بار آوردن جوانان نسبت به انقلاب
- ۴/۳/۲۰. تلاش دشمن برای نابود کردن روحیه حماسه و انقلابی‌گری در جوانان
- ۴/۳/۲۱. حاکم شدن روحانی‌نماهای تقویت شده تا حدی مرجعیت توسط ایادی استکبار، در صورت اختلاف مدرسین و طلاب
- ۴/۳/۲۲. توجه به حفظ اصول اسلام و حفظ کینه انقلابی علیه سرمایه‌داری غرب، در هنگام موضع‌گیری
- ۴/۳/۲۳. زیر بار سرمایه‌داران، پول‌پرستان و خوانین نرفتن روحانیت اصیل طرفدار اسلام
- ۴/۳/۲۴. مراقبت نسبت به خطر روحانیون وابسته، مقدس‌نما و تحجرگرا در حوزه‌های علمیه، به عنوان مروج اسلام آمریکایی
- ۴/۳/۲۵. «انقلابی بودن» به معنای فریاد کشیدن سر آمریکا و قدرت‌های مزاحم اداره نظام
- ۴/۳/۲۶. «انقلابی بودن» به معنای ایستادگی در مقابل دشمنان و بدگویان و طعنه‌زنان به انقلاب
- ۴/۳/۲۷. از دست دادن پشتوانه عظیم معنوی درون کشور و ملت، در صورت اعتماد به دشمن و کوتاه آمدن در مقابل او
- ۴/۳/۲۸. ساده‌زیستی مسئولان، استکبارستیزی و افتخار به انقلابی‌گری، از جمله ارزش‌های انقلاب
- ۴/۳/۲۹. پرهیز از ساده‌اندیشی در این‌که استعمار، روحانیت را تعقیب نکرده و نمی‌کند
- ۴/۳/۳۰. القای شعار جدایی دین از سیاست؛ حربه استکبار برای ضربه زدن به روحانیت
- ۴/۴. ایجاد زمینه رشد نیروهای انقلابی
- ۴/۴/۱. مدرّس انقلابی
- ۴/۴/۲. طلاب انقلابی
- ۴/۴/۳. عمل فراگیر؛ هم مراجع و هم طلاب، در حرکت انقلابی
- ۴/۴/۴. رعایت حرمت عالمان و مراجع تقلید
- ۴/۴/۵. مراعات شئون سلسله‌مراتب حوزوی
- ۴/۴/۶. رعایت اخلاق در مواجهه با هم‌صنف
- ۴/۴/۷. تربیت نیروی انسانی تراز انقلاب اسلامی
- ۴/۴/۸. بازخوانی و تکامل نظام آموزشی و پژوهشی حوزه
- ۴/۴/۹. حفظ اتحاد و یکپارچگی طلاب و روحانیون انقلابی؛ اولین وظیفه شرعی و الهی
- ۴/۴/۱۰. توجه به خطر باز شدن راه دشمن به حوزه‌ها، در صورت مرزبندی میان نیروهای مؤمن به انقلاب
- ۴/۴/۱۱. از خود دانستن طلاب انقلابی توسط جامعه مدرسین و برگزاری جلسه با آن‌ها و استقبال از طرح‌ها و نظریات ایشان
- ۴/۴/۱۲. احترام گذاشتن به مدرسین طرفدار انقلاب از سوی طلاب انقلابی
- ۴/۴/۱۳. پرهیز از حرکت تند و انقلابی در حوزه‌ها و تلاش برای شناخت بهتر خطرات و کمینگاه‌های روحانیت
- ۴/۴/۱۴. توجه شورای مدیریت و اساتید حوزه به نقش طلاب انقلابی در رساندن حوزه به اهداف آن
- ۴/۴/۱۵. اشتباه در معنا کردن «انقلابی بودن» به فریاد و اعتراض سر مسئولان

- ۴/۴/۱۶. منافات نداشتن «انقلابی بودن» و حضور سیاسی، با مشغول بودن به درس در حوزه
- ۴/۴/۱۷. «بی تفاوتی نسبت به انقلاب» یعنی عدم تأثیر انقلاب در فعالیت‌های جاری حوزه
- ۴/۴/۱۸. «حزب‌اللهی بودن» به معنای آمادگی برای انجام تکلیف الهی، بمثابه ارزشی انقلابی
- ۴/۴/۱۹. مرجح بودن افراد واجد روحیه حزب‌اللهی نسبت به سایرین، در همه سطوح نظام اسلامی
- ۴/۴/۲۰. وجود نداشتن «نوبت من تمام شد» در اسلام و انقلابی بودن
- ۴/۴/۲۱. کم کردن فاصله میان برادران معتقد به ارزش‌های انقلابی، به معنای «انقلابی بودن»
- ۴/۴/۲۲. انضباط انقلابی؛ برترین و قویترین انضباط
- ۴/۴/۲۳. نیاز به داشتن «هویت انقلابی» برای ماندن در مسیر انقلاب
- ۴/۴/۲۴. نیاز داشتن «انقلابی بودن» به عزم، ایمان و ثبات قدم
- ۴/۴/۲۵. تعریف «روح انقلابی» به روح حرکت به جلو، روح پیشرفت، روح ابتکار و نوآوری
- ۴/۴/۲۶. «انقلابی ماندن» به معنای پیروز برآمدن از فتنه و نجات دادن خویش از آن
- ۴/۴/۲۷. فروافتادن انقلابیون به فتنه و باطل کردن گذشته خود با بی‌بصیرتی، نشناختن فضا و تشخیص ندادن حق و باطل
- ۴/۴/۲۸. «انقلابی بودن» به معنای منصف و عادل بودن و ملاحظه کردن طهارت دل و عمل
- ۴/۴/۲۹. ضرورت رفتار منطقی و عقلانی برای «انقلابی بودن»
- ۴/۴/۳۰. اهل فعالیت و عمل بودن «طلبه انقلابی» و اهل تسویف نبودن و کار امروز را به فردا نیانداختن
- ۴/۴/۳۱. ضرر کردن و منحرف شدن از خط امام (ره) در صورت زیرپا گذاشتن «اخلاق» به نام «انقلابی بودن»
- ۴/۴/۳۲. انحراف از خط امام (ره) در صورت اهانت به برادر معتقد به اصل نظام، به نام انقلابی‌گری و عدالت‌خواهی
- ۴/۴/۳۳. «بصیرت انقلابی» به معنای تعهد و پایبندی دینی
- ۴/۴/۳۴. «انقلابی بودن» یعنی احیاء تفکر انقلابی در ذهن‌ها
- ۴/۴/۳۵. استفاده از توانمندی مجمع نمایندگان طلاب برای ارتباط با لایه‌های درونی حوزه
- ۴/۴/۳۶. داشتن یک سازماندهی عظیم معنوی در مجمع نمایندگان طلاب
- ۴/۴/۳۷. استفاده از توانایی مجمع نمایندگان طلاب در اثرگذاری بر ذهن و روح طلاب
- ۴/۴/۳۸. گسترش برنامه‌ریزی شده ارتباط منظم و محتوایی با بدنه حوزه
- ۴/۴/۳۹. تشکیل گروه‌های فکری
- ۴/۴/۴۰. برای دستیابی به راه‌های صحیح ترویج تفکرات انقلابی
- ۴/۴/۴۱. انتقال افکار خوب و درست به طلاب
- ۴/۴/۴۲. شناسایی و رشد طلاب مستعد و با اخلاص
- ۴/۴/۴۳. شناسایی و حل مشکلات و شبهات ذهنی طلاب
- ۴/۴/۴۴. تداوم و تقویت مجمع نمایندگان طلاب
- ۴/۴/۴۵. از لحاظ قانونی و جایگاهی
- ۴/۴/۴۶. از لحاظ درونی و محتوایی
- ۴/۴/۴۷. جدی گرفته شدن مجمع نمایندگان طلاب از سوی شورای عالی
- ۴/۴/۴۸. تربیت صدها مدرّس موفق و انقلابی
- ۴/۴/۴۹. نادرست بودن شروع حرکت انقلابی در حوزه از پایین به بالا
- ۴/۴/۵۰. اشتباه بودن در عمل انجام‌شده قرار دادن بزرگان حوزه، در حرکت انقلابی
- ۴/۴/۵۱. غیرممکن و غیرجایز بودن آغاز تحوّل انقلابی حوزه از سطوح پایین
- ۴/۴/۵۲. نادرستی آغاز حرکت انقلابی حوزه بدون هماهنگی سطوح پایین و سطوح بالای حوزه با یکدیگر

- ۴/۴/۵۳. توجه به توصیه امام (ره) مبنی بر توجه فضلا و مدرّسان به نظر طلاب جوان انقلابی مؤمن
- ۴/۴/۵۴. توجه به توصیه امام (ره) به طلاب انقلابی مبنی بر جذب شدن به جامعه مدرسین حوزه
- ۴/۴/۵۵. اشتباه بودن متهم کردن مراجع و بزرگان حوزه و اعتراض و پرخاش، به نام حرکت انقلابی
- ۴/۴/۵۶. تشویق طلاب به سمت هدف‌های انقلابی و اسلامی توسط مدرّسان و اساتید حوزه
- ۴/۴/۵۷. توجه به وجود شیفتگان اسلام آمریکایی، دورکنندگان روحانیت از مسیر خود، در حوزه‌ها و در کسوت روحانیت
- ۴/۴/۵۸. ضرورت حضور طلبه‌های جوان مؤمن و فعّال و فضایی جوان در سمت هدف‌های انقلاب، در همه جبهه‌ها
- ۴/۴/۵۹. ناپسند بودن وجود افراد بی‌تفاوت نسبت به انقلاب در حوزه
- ۴/۴/۶۰. پایین بودن ارزش افراد فاقد حساسیت نسبت به دفاع از نظام اسلامی
- ۴/۴/۶۱. جوسازی نکردن برادران انقلابی و فعالیت نکردن آنان علیه یکدیگر
- ۴/۴/۶۲. افزایش معنویت و تقرّب به خدا، با اهتمام به اعمال عبادی، برای محکم کردن بنیه دینی و انقلابی
- ۴/۴/۶۳. تشویق جوانان به داشتن روحیه انقلابی‌گری، برای دفاع از کشور و مایوس کردن دشمن
- ۴/۴/۶۴. گرامی داشتن و نگهداشتن نیروهای انقلابی و حزب‌اللهی؛ یکی از کارهای انقلابی
- ۴/۴/۶۵. توجه به متفاوت بودن شیوه‌های حمایت مراجع از انقلاب
- ۴/۴/۶۶. حمایت آقای وحید از انقلاب به صورت خصوصی و در جلسات غیرعمومی
- ۴/۴/۶۷. ضرورت توجه به هدایت انقلابی طلبه‌های مدارس برای پرهیز از افراط و تفریط
- ۴/۴/۶۸. وجود بعضی از طلبه‌های «بی‌تفاوت» متأثر از فضای خارج از حوزه
- ۴/۴/۶۹. توجه به مخاطرات ناشی از وجود طلبه‌های بسیار تند و کنترل نشده انقلابی در آینده حوزه
- ۴/۴/۶۹/۱. وجود جریان‌های پرورش‌دهنده طلاب تندرو در برخی از مدارس، به عنوان پیاده‌نظام خود
- ۴/۴/۶۹/۲. خطر کنترل شدن این جریان‌ها از خارج حوزه، برای آسیب زدن تحت عنوان انقلابی‌گری
- ۴/۴/۷۰. تأسیس یک ستاد قوی و متعادل در حوزه، برای طرح مسائل انقلاب در سطوح مختلف
- ۴/۴/۷۱. اتخاذ تصمیماتی مبتنی بر شناخت جامعه، برای پرهیز از اثرات منفی
- ۴/۴/۷۱/۱. لحاظ ادبیات خاص در زمان خاص، برای مفید بودن تصمیم به جای مضرّ بودن
- ۴/۴/۷۲. هماهنگ‌سازی موضع‌گیری‌های متناقض موجود میان افراد انقلابی حوزه
- ۴/۴/۷۳. طراحی درس «آشنایی با تاریخ انقلاب» در تمام پایه‌های ده‌گانه حوزه
- ۴/۴/۷۴. آشنا و مطلع نبودن بسیاری از طلاب و حتی اساتید نسبت به وضعیت پیش از انقلاب
- ۴/۴/۷۵. سیاست‌گذاری و هدفگذاری مناسب این دوره درسی
- ۴/۴/۷۶. ارائه درس «ولایت فقیه» در سطوح مختلف آموزش حوزه، متناسب با شرایط فعلی
- ۴/۴/۷۷. عدم پیدایش تلقی نادرست از ولایت فقیه
- ۴/۴/۷۸. ترویج فرهنگ خدمت به ارباب رجوع در مرکز مدیریت حوزه
- ۴/۴/۷۹. لطمه خوردن انقلاب در صورت پشت‌هم‌اندازی کار طلاب مراجعه‌کننده به مرکز
- ۴/۴/۸۰. بزرگ نکردن اساتید تجمّل‌گرا در حوزه
- ۴/۴/۸۱. ضربه خوردن حوزه از تجمّل یا بدحجابی خانواده اساتید
- ۴/۴/۸۲. برگزاری جلسات عمومی به مناسبت‌های مختلف در حوزه، برای تبیین مسائل انقلاب و ولایت فقیه
- ۴/۴/۸۳. توجه به خلأ ناشی از فقدان اساتید اخلاق برجسته در حوزه
- ۴/۴/۸۴. حضور بیشتر درس اخلاق در گذشته حوزه
- ۴/۴/۸۴/۱. درس اخلاق آقایان: بهاء‌الدینی، محسن قمی و مشکینی
- ۴/۴/۸۵. از دست رفتن ارتباط صمیمی میان طلاب و اساتید

- ۴/۴/۸۶. توجه به آسیب‌های ناشی از دور شدن بزرگان حوزه از ساده‌زیستی
- ۴/۴/۸۷. بالا رفتن انتظارات مادی و دنیوی طلاب، با مشاهده تشریفات و تجمّلات
- ۴/۴/۸۸. تبدیل شدن انگیزه‌های ورود به حوزه، از خدمت به شغل‌یابی
- ۴/۴/۸۹. توجه بیشتر اساتید به وضع زندگی شخصی خود، برای افزایش نفوذ کلام در طلاب
- ۴/۴/۹۰. بیان مسائل اخلاقی در درس‌های حوزه
- ۴/۴/۹۱. اصلاح وضعیت حوزه از نظر سبک مدیریتی
- ۴/۴/۹۲. توجه به مشکلات معیشتی طلاب
- ۴/۴/۹۳. افزایش سطح رفاه عمومی جامعه و عدم تناسب شهریه طلاب با این سطح عمومی
- ۴/۴/۹۴. فاصله گرفتن طلاب از مدرّسین حوزه، به دلیل بی‌اعتمادی ناشی از فاصله طبقاتی
- ۴/۴/۹۵. رسیدگی کامل به مشکلات زندگی و اقتصادی طلاب
- ۴/۴/۹۶. اهتمام به برنامه تزکیه و تعلیم طلاب به صورت مستمر و علی‌الدوام در دوره تحصیل
- ۴/۴/۹۷. افزایش دقت در گزینش طلاب
- ۴/۴/۹۸. توجه به سوابق خانوادگی افراد، به عنوان «بیوتات صالحه» مورد اشاره حضرت امیر(ع)
- ۴/۴/۹۹. توجه به سوابق شخصی افراد
- ۴/۴/۱۰۰. بررسی انگیزه‌های اشخاص از تحصیل در حوزه
- ۴/۴/۱۰۱. کنترل و اصلاح گروه‌های مرجع مورد توجه طلاب به عنوان ملاک و میزان انقلابی بودن
- ۴/۴/۱۰۲. دچار شدن این افراد به سطحی‌نگری و دفاع احساسی و غیرعقلانی از انقلاب
- ۴/۴/۱۰۳. فراری شدن اهل فکر و اهل اندیشه از انقلاب، با مشاهده سطحی‌نگری این گروه‌های مرجع
- ۴/۴/۱۰۴. تلاش برای دفاع معقول از انقلاب، به جای سطحی‌نگری
- ۴/۴/۱۰۵. افزایش مسئولیت طبقه روحانی نسبت به پیش از انقلاب، با توجه به ضرورت حفظ مکتب
- ۴/۴/۱۰۶. نداشتن عذر موجه طلاب در صورت نپذیرفتن مسئولیت‌های حکومت اسلامی به بهانه درس و بحث
- ۴/۴/۱۰۷. صحبت با اساتید حوزه و ترغیب ایشان برای تدریس مباحث حضرت امام (ره)
- ۴/۴/۱۰۸. از طریق تشکّل اساتید و بدون تحمیل
- ۴/۴/۱۰۹. همراهی درس حوزه با زهد، تقوا و ریاضت و زندگی روحانیون به شیوه زاهدانه، قناعت و عدم تعلّق به تجمّلات دنیا
- ۴/۴/۱۱۰. هشدار به طلاب برای نیافتادن به دام القائنات روحانی‌نماها و مقدّس‌مآب‌ها
- ۴/۴/۱۱۱. بازگشت اختلافات به تفاوت سلیقه‌ها و عدم وجود اختلاف بر سر اصول میان مدرّسین و طلاب انقلابی
- ۴/۴/۱۱۲. آسیب‌پذیر بودن طلاب انقلابی و مدرّسین طرفدار انقلاب، در صورت هماهنگ نبودن با هم در فعالیت‌های انقلابی
- ۴/۴/۱۱۳. ضرورت یاری اساتید انقلابی حوزه توسط طلاب جوان، برای دستیابی به اهداف مهم تعلیم و تربیت
- ۴/۴/۱۱۴. ترویج تقوا و ریاضت شرعی؛ تنها راه مبارزه با حبّ نفس
- ۴/۴/۱۱۵. پرهیز از تصوّر نادرست «بی‌سواد» بودن همه جوانان حزب‌اللهی و صرفاً پرسروصدا و پرهیاهو بودن آنان
- ۴/۴/۱۱۶. طلبه انقلابی در نگاه مقام معظم رهبری
- ۴/۴/۱۱۷. احساس مسئولیت نسبت به مسائل انقلاب
- ۴/۴/۱۱۸. دارای مسئولیت در زمینه تحقق آرمان‌های اسلام
- ۴/۴/۱۱۹. دارای مسئولیت در زمینه تحقق آرمان‌های انقلاب
- ۴/۴/۱۲۰. مسئولیت‌پذیر در عرصه‌های گوناگون

۴/۴/۱۲۱. سبقت گیرنده از یکدیگر برای رسیدن به قله‌های پیشرفت و تعالی
 ۴/۴/۱۲۲. مقوله‌بندی سخنان رهبری
 ۴/۴/۱۲۲/۱. طلبه جوان
 ۴/۴/۱۲۲/۲. فکر
 ۴/۴/۱۲۲/۲/۱. دانش‌اندوز
 ۴/۴/۱۲۲/۲/۲. خودشناس
 ۴/۴/۱۲۲/۲/۳. محیط‌شناس
 ۴/۴/۱۲۲/۲/۴. هوشمند
 ۴/۴/۱۲۲/۲/۵. بصیر
 ۴/۴/۱۲۲/۲/۶. هدفمند
 ۴/۴/۱۲۲/۳. احساس
 ۴/۴/۱۲۲/۳/۱. امیدوار
 ۴/۴/۱۲۲/۳/۲. پرانگیزه
 ۴/۴/۱۲۲/۴. عمل
 ۴/۴/۱۲۲/۴/۱. فعال
 ۴/۴/۱۲۲/۴/۲. سالم
 ۴/۴/۱۲۲/۴/۳. اجتماعی
 ۴/۴/۱۲۲/۴/۴. خوش‌گفتار
 ۴/۴/۱۲۲/۴/۵. میانه‌رو
 ۴/۴/۱۲۲/۴/۶. آماده
 ۴/۴/۱۲۲/۴/۷. شجاع
 ۴/۴/۱۲۲/۴/۸. خوش‌اخلاق
 ۴/۴/۱۲۲/۵. طلبه مؤمن
 ۴/۴/۱۲۲/۶. اعتقاد
 ۴/۴/۱۲۲/۶/۱. اندیشه‌ورز
 ۴/۴/۱۲۲/۶/۲. عاقل
 ۴/۴/۱۲۲/۶/۳. موحد
 ۴/۴/۱۲۲/۶/۴. پیرو امامان معصوم
 ۴/۴/۱۲۲/۷. اخلاق
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۱. قاری قرآن
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۲. مؤمن صالح
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۳. متقی
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۴. دل‌پاک
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۵. معنوی
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۶. مهذب
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۷. ذاکر
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۸. مخلص
 ۴/۴/۱۲۲/۷/۹. متخلق
 ۴/۴/۱۲۲/۸. احکام

- ۴/۴/۱۲۲/۸/۱. متعبد
- ۴/۴/۱۲۲/۸/۲. تعظیم کننده شعائر دینی
- ۴/۴/۱۲۲/۸/۳. نمازخوان
- ۴/۴/۱۲۲/۸/۴. آمر به معروف و ناهی از منکر
- ۴/۴/۱۲۲/۹. طلبه انقلابی
- ۴/۴/۱۲۲/۱۰. باور انقلابی
- ۴/۴/۱۲۲/۱۰/۱. ولی شناس
- ۴/۴/۱۲۲/۱۰/۲. انقلاب شناس
- ۴/۴/۱۲۲/۱۰/۳. دشمن شناس
- ۴/۴/۱۲۲/۱۱. ارزش انقلابی
- ۴/۴/۱۲۲/۱۱/۱. هویت ملی و اسلامی و انقلابی
- ۴/۴/۱۲۲/۱۱/۲. درونی سازی ارزش های انقلاب
- ۴/۴/۱۲۲/۱۲. رفتار انقلابی
- ۴/۴/۱۲۲/۱۲/۱. درونی سازی رفتارهای انقلابی
- ۴/۴/۱۲۲/۱۲/۲. فعال سیاسی
- ۴/۴/۱۲۲/۱۲/۳. مسئولیت پذیر
- ۴/۴/۱۲۲/۱۲/۴. میدان دار
- ۴/۴/۱۲۲/۱۲/۵. مبارز
- ۴/۴/۱۲۲/۱۲/۶. وحدت گرا
- ۴/۵. واسطه شدن طلاب بین امت و امام در جامعه انقلابی
- ۴/۵/۱. دفاع از حقوق مردم در برابر حاکمان
- ۴/۵/۲. ساده زیستی حوزویان
- ۴/۵/۳. استفاده از عبارت «حوزه و روحانیت» به جای حوزه
- ۴/۵/۴. طلاب
- ۴/۵/۵. اساتید
- ۴/۵/۶. مراجع معظم
- ۴/۵/۷. هویت جمعی نهاد روحانیت
- ۴/۵/۸. ارتباط هوشمندانه و فعال با عناصر درون حوزه و بیرون از حوزه
- ۴/۵/۹. تربیت نیروی انسانی متناسب با نیازها
- ۴/۵/۱۰. ارتباط قانونمند و منظم بین سامانه اداره جامعه با حوزه
- ۴/۵/۱۱. متناظر با نهاد امامت
- ۴/۵/۱۲. توجه به تفاوت نهاد با سازمان
- ۴/۵/۱۲/۱. استخدام نشدن
- ۴/۵/۱۲/۲. بدون ساعت کاری معین
- ۴/۵/۱۲/۳. بدون بازنشستگی
- ۴/۵/۱۲/۴. وجود هنجار مشترک
- ۴/۵/۱۲/۵. بی نیاز از ابلاغ برنامه و حکم رسمی برای انجام وظایف
- ۴/۵/۱۲/۶. آرمان مشترک عامل پیوند و مسئولیت پذیری
- ۴/۵/۱۳. دارای منطق تحول آفرین و تحول خواه

- ۴/۵/۱۴. به دنبال ایجاد بدیل‌ها و جایگزین‌های زیستن
- ۴/۵/۱۵. به دنبال تغییر
- ۴/۵/۱۶. دارای فقاقت و فقهی به عنوان ابزار، نظریه، نظام‌ها و سازوکارهای تحقق‌پذیرفتن تغییر
- ۴/۵/۱۷. رابط زمینی‌شدن و زمانی‌شدن و انسانی‌شدن جریان فقه و فقاقت
- ۴/۵/۱۸. تولید فقه اقتصاد و فقه سیاست و فقه تربیت و فقه روابط بین‌الملل و فقه جنگ و جهاد و فقه صلح و فقه ارتباطات جهانی
- ۴/۵/۱۹. ارتباط مناسب با مردم در دو سطح فرهنگ عمومی و تخصصی
- ۴/۵/۲۰. نقدپذیر و پاسخگو نسبت به منتقدان دلسوز و تحمل‌خرده‌گیری‌ها و بهانه‌جویی‌ها و حتی عقده‌گشایی‌ها
- ۴/۵/۲۱. قادر به خودنقادی و تلاش برای اصلاح وضعیت خود
- ۴/۵/۲۲. توجه به مردم و تلاش برای آگاهی‌بخشی به جامعه
- ۴/۵/۲۳. روحیه حل مشکلات اقتصادی و معیشتی مردم با نظارت بر تحقق اقتصاد اسلامی
- ۴/۵/۲۴. ترویج مشارکت سیاسی رقابتی با حمایت از مشارکت سیاسی مردم
- ۴/۵/۲۵. ضرورت پرداختن علم فقه به نیازهای عملی مردم به احکام جدید، به مناسبت انقلاب اسلامی
- ۴/۵/۲۶. تغییر فرهنگ «ارزش بودن حماقت روحانی» در معاشرت با مردم و «ضد ارزش بودن روحانی سیاسی»
- ۴/۵/۲۷. پیدایش نگرانی در مردم در صورت سرگرم شدن روحانیت به مسائل شخصی و دنیا و بی‌رغبتی به مسائل انقلابی
- ۴/۵/۲۸. توجه به اولویت داشتن رضای الهی و مصلحت مردم در ورود به مسائل سیاسی
- ۴/۵/۲۹. فقرستیزی
- ۴/۵/۳۰. ترجیح ارتباط با محرومان بر معاشرت با مرفهین
- ۴/۵/۳۱. روح ولایی و ارتباط وثیق با اهل بیت ع
- ۴/۵/۳۲. برخورداری از روح حماسی و جهادی و تلاش خالصانه و مجاهدانه
- ۴/۵/۳۳. وحدت‌گرا و وحدت‌آفرین
- ۴/۵/۳۴. جذب انسان‌های با هر کیش و مذهب به انقلاب اسلامی و اندیشه توحیدی آن
- ۴/۵/۳۵. از بین بردن بی‌تفاوتی بخشی از فضای حوزه نسبت به مسائل حکومت، داخل و خارج
- ۴/۵/۳۶. افزایش بی‌تفاوتی همراه با بالا رفتن سن طلبه‌ها و اساتید
- ۴/۵/۳۷. ورود علما به تذکر آسب‌های اجتماعی، مانند: بدحجابی
- ۴/۵/۳۸. در برنامه سمت خدا، منبرها و نماز جمعه
- ۴/۵/۳۹. زنده، پایدار و محبوب ماندن روحانیت به دلیل عدم وابستگی به قدرت‌ها و احساس مسئولیت در برابر توده‌ها
- ۴/۵/۴۰. ورود بی‌تفاوت‌ها و بی‌دردها به صحنه انقلاب، در صورت از بین بردن اعتبار مسئولین نظام
- ۴/۶. تأسیس‌کننده دولت اسلامی و جامعه اسلامی و تمدن نوین اسلام
- ۴/۶/۱. تئوری‌پردازی
- ۴/۶/۲. فعالیت‌های تبلیغی
- ۴/۶/۳. فعالیت‌های عملی
- ۴/۶/۴. تحقیق در زمینه فلسفه‌های مضاف و فقه‌های تخصصی ناظر به ارکان و ابعاد و ساحت‌های فعالیت نظام
- ۴/۶/۵. بیرون کشیدن نظریه‌های اسلامی در زمینه سیاست داخلی و خارجی، امنیت و اقتصاد از متون الهی
- ۴/۶/۶. ربط نهاد دینی به چهره عمومی حکومت
- ۴/۶/۷. دو چهره بودن حکومت

- ۴/۶/۷/۱. چهره خصوصی
- ۴/۶/۷/۲. رقابت افراد برای دستیابی به قدرت و شوکت
- ۴/۶/۷/۳. چهره عمومی
- ۴/۶/۷/۴. خدمت به جامعه و مردم
- ۴/۶/۸. هدف دین ارائه خدمات و منافع عمومی
- ۴/۶/۹. قرار گرفتن حوزه انقلابی در فضای عمومی حکومت
- ۴/۶/۹/۱. اعم بودن نظام سیاسی از حکومت
- ۴/۶/۹/۲. حکومت
- ۴/۶/۹/۳. دولت
- ۴/۶/۹/۴. ملت
- ۴/۶/۹/۵. نهادهای سیاسی غیرحکومتی
- ۴/۶/۹/۶. دوری از ورود به منافع شخصی افراد حکومت
- ۴/۶/۹/۷. نقش داوری در بخش شخصی حکومت
- ۴/۶/۱۰. وظایف حوزه در قبال حکومت
- ۴/۶/۱۱. نقد حکومت از درون با هدف برتری دادن چهره عمومی حکومت بر چهره خصوصی آن
- ۴/۶/۱۲. پاسبانی از شعارهای انقلاب؛ معطوف به چهره عمومی حکومت
- ۴/۶/۱۳. ایفای نقش فعال به جای اکتفا به انتظارات و خواسته‌های حکومت از حوزه
- ۴/۶/۱۴. تأمین فضایی آزاد برای بیان انتقادات توسط افراد منتقد و دلسوز انقلاب
- ۴/۶/۱۵. ارائه دهنده نظریه دولت اسلامی
- ۴/۶/۱۶. سامانه اداره جامعه
- ۴/۶/۱۷. انحصار کاربرد قدرت مشروع در یک سرزمین
- ۴/۶/۱۸. شامل
- ۴/۶/۱۸/۱. قدرت
- ۴/۶/۱۸/۲. منبع استفاده دولت
- ۴/۶/۱۸/۳. حکومت
- ۴/۶/۱۸/۴. نهادهای اخذ تصمیم و اجرای آن
- ۴/۶/۱۸/۵. سیاست
- ۴/۶/۱۸/۶. ساختار دولت
- ۴/۶/۱۸/۷. کارویژه‌های دولت
- ۴/۶/۱۸/۸. شیوه حکمرانی
- ۴/۶/۱۸/۹. اداره جامعه
- ۴/۶/۱۸/۱۰. نهادهای تعلیم و تربیت
- ۴/۶/۱۸/۱۱. خانواده
- ۴/۶/۱۸/۱۲. مسجد
- ۴/۶/۱۸/۱۳. مدرسه
- ۴/۶/۱۹. دولتی متفاوت از
- ۴/۶/۱۹/۱. امامت اسلامی
- ۴/۶/۱۹/۲. نظام اسلامی
- ۴/۶/۱۹/۳. رهبری اسلامی

- ۴/۶/۲۰. امکان وجود امامت و رهبری بدون دولت اسلامی
- ۴/۶/۲۰/۱. سیزده سال رهبری پیامبر ص در مکه
- ۴/۶/۲۰/۲. بیشتر ائمه ع
- ۴/۶/۲۱. ارزیابی پیوسته و مداوم کارآمدی اجتماعی حوزه از طریق رصد جامعه
- ۴/۶/۲۲. نظارت بر اجرای نظریه دولت در مسیر تحقق دولت اسلامی
- ۴/۶/۲۳. تأمین‌کننده نرم‌افزار حاکمیت و نیازهای فرهنگی و فکری نظام جمهوری اسلامی
- ۴/۶/۲۴. حوزه پویا و پاسخگو به نیازهای زمان
- ۴/۶/۲۵. برای اداره امور حکومت
- ۴/۶/۲۶. توانا برای تحقق اهداف انقلاب اسلامی
- ۴/۶/۲۷. توانا برای اداره نظامات جهانی
- ۴/۶/۲۷/۱. خلاصه نشدن اهداف انقلاب اسلامی درون مرزهای آن
- ۴/۶/۲۸. ارائه‌دهنده الگوی زندگی اسلامی
- ۴/۶/۲۹. پیشگام در تمدن‌سازی اسلامی
- ۴/۶/۳۰. باور به تحوّل و پیشرفت و روحیه تکامل‌طلبی
- ۴/۶/۳۱. هدف‌گیری آرمان‌ها و جهت‌گیری برای رسیدن به آنها
- ۴/۶/۳۲. رویکردی استراتژیک و ناظر بر تحوّل در نگرش‌ها و سوگیری‌ها نسبت به مسائل و بحران‌های زمانه
- ۴/۶/۳۳. به هدف طراحی نظریه‌ای منسجم در زمینه نظام و جامعه اسلامی شیعی و سازواری آن در بخش‌های مختلف اقتصادی فرهنگی و سیاسی با نیازهای زمانه
- ۴/۶/۳۴. تقویت جایگاه عقل در اجتهاد به عنوان یکی از منابع استنباط حکم
- ۴/۶/۳۵. ارتقای اجتماعیات در فقه و یافتن نگره‌ای اجتماعی حاکمیتی به متون دینی
- ۴/۶/۳۶. توانمندسازی اجتهاد از طریق توجه به مؤلفه‌های زمان و مکان در اجتهاد و نقش مصلحت در احکام اجتماعی
- ۴/۶/۳۷. ترسیم هویت اسلامی و ایرانی در چارچوب الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت برای عبور از بحران‌های پیش رو بر اساس انتظارات رهبران انقلاب
- ۴/۶/۳۸. منتقد به وضع موجود جامعه و وضع موجود حوزه‌های علمیه و خواهان وضع بهتر در آینده و ارائه‌دهنده راهکارهایی برای بهینه‌سازی کشور یا حوزه
- ۴/۶/۳۹. شاخص‌های نهضت نرم‌افزاری در حوزه در نگاه مقام معظم رهبری
- ۴/۶/۴۰. ایجاد نشاط اجتهادی
- ۴/۶/۴۱. تولید فکر علمی و دینی
- ۴/۶/۴۲. شجاعت نظریه‌پردازی و مناظره روشمند
- ۴/۶/۴۳. وفاداری به اصول و اخلاق و منطق
- ۴/۶/۴۴. آزاداندیشی و مناظره و نقد
- ۴/۶/۴۵. تعیین حد و حدود آزادی و اخلاق و منطق
- ۴/۶/۴۶. آزادی بیان مقید به منطق و اخلاق
- ۴/۶/۴۷. رواج حریت و تعادل و عقلانیت و انصاف در مباحث علمی
- ۴/۶/۴۸. تضارب آرا و عقول
- ۴/۶/۴۹. شناخت شبهات و پاسخگویی به آنها
- ۴/۶/۵۰. حمایت از نهضت نرم‌افزاری
- ۴/۶/۵۱. تولید نظریه در چارچوب اسلام

- ۴/۶/۵۲. تبدیل «تولید نظریه و فکر» به ارزش عمومی در حوزه
- ۴/۶/۵۳. حمایت از نظریه‌پردازی و نظریه‌پردازان
- ۴/۶/۵۴. اعاده هویت و عزت جهان اسلام
- ۴/۶/۵۵. بهره‌گیری از مساعدت مراجع عظام تقلید
- ۴/۶/۵۶. همکاری و مشارکت فعال استادان و محققان برجسته حوزه
- ۴/۶/۵۷. نقد متون ترجمه‌ای
- ۴/۶/۵۸. خلاقیت و تولید در عرصه علم
- ۴/۶/۵۹. نهادینه‌سازی مناظرات علمی و نظریه‌پردازی در حوزه
- ۴/۶/۶۰. عبور از مسیر مراحل انقلاب اسلامی برای امتداد بخشیدن به نهضت توحیدگستری و امتداد دهی به اسلام ناب و تحقق مراحل فرآیند تحقق اهداف اسلام
- ۴/۶/۶۱. قادر بر تبیین و تفسیر هویت و حقیقت انقلاب بر پایه نگرش توحیدی
- ۴/۶/۶۲. کشف و طراحی و تنظیم و تبیین سبک زندگی اسلامی - بومی بر پایه منابع اسلامی برای سطوح مختلف جامعه
- ۴/۶/۶۳. تحوّل‌گر و تحوّل‌گرا و پاسخگوی نیازهای عقیدتی و ارزشی و دینی جامعه در سطوح مختلف به منظور حرکت به سمت اخلاق‌مداری و علم‌گرایی در جامعه به منظور دستیابی به سمت تمدن نوین اسلامی
- ۴/۶/۶۴. گسترش واقعی کرسی‌های آزاداندیشی
- ۴/۶/۶۵. فرهنگ‌سازی برای فراهم شدن مقدمات ظهور
- ۴/۶/۶۶. برنامه‌ریزی‌های درازمدت برای آینده حوزه
- ۴/۶/۶۷. با توجه به برنامه‌های صدساله داشتن دشمن برای انقلاب و حوزه
- ۴/۶/۶۸. طرح پاسخ به شبهه روایی «نفی قیام پیش از ظهور» توسط بزرگان حوزه
- ۴/۶/۶۹. جلوگیری از تبعیض در توزیع مناصب و بودجه‌ها در مراکز و نهادهای حوزوی
- ۴/۶/۷۰. مشاهده تبعیض، دلیل بریدن بعضی از روحانیون از انقلاب
- ۴/۶/۷۱. مثال: گرفتن امریه سربازی آقازاده‌ها برای کار در مراکز و اعزام فرزندان دیگران به مرزها
- ۴/۶/۷۲. مثال: دادن بودجه به مراکز و چاپ کتاب و ارسال رایگان، در مقابل احتیاج مالی شدید بعضی طلاب
- ۴/۶/۷۳. «انقلابی بودن» روحانیون به معنای رها کردن راحتی نشستن در حوزه و مشغول شدن به کارهای حکومت اسلامی
- ۴/۶/۷۴. ضرورت باز بودن همیشگی باب اجتهاد در حکومت اسلامی
- ۴/۶/۷۵. مجتهد در مسائل اجتماعی و حکومتی نبودن افراد فاقد بینش صحیح و قدرت تصمیم‌گیری در زمینه اجتماعی و سیاسی
- ۴/۶/۷۶. کافی نبودن اجتهاد مصطلح در حوزه‌ها، به دلیل نیاز نظام اسلامی به وحدت رویه و عمل در برنامه‌ریزی به نفع مسلمانان
- ۴/۶/۷۷. تعیین مدیری از علمای برجسته، انقلابی و بصیر برای مدیریت حوزه
- ۴/۶/۷۸. مسئول اصلی تشخیص اسلامیت
- ۴/۶/۷۹. مدّ نظر قرار دادن تحقق حداکثری دین در عرصه جامعه
- ۴/۶/۸۰. در فضای تحقق حاکمیت اسلامی
- ۴/۶/۸۱. با درک شرایط موجود
- ۴/۶/۸۲. همراهی با انقلاب
- ۴/۶/۸۳. حفظ روحیه انقلابی

- ۴/۶/۸۴. دور ماندن از تفکر سکولار
- ۴/۶/۸۵. تبیین مبانی نظام سیاسی
- ۴/۶/۸۶. تبیین رویکرد حکومتی به فقه و نظام‌سازی
- ۴/۶/۸۷. تحوّل علوم حوزوی در راستای وصول به تراز انقلاب اسلامی
- ۴/۶/۸۸. ضوابط
- ۴/۶/۸۸/۱. پویایی در روش
- ۴/۶/۸۸/۲. کارآمدسازی
- ۴/۶/۸۸/۳. روزآمدی
- ۴/۶/۸۸/۴. نظام‌وارگی
- ۴/۶/۸۹. راهکارها
- ۴/۶/۸۹/۱. بازخوانی و بازتولید علوم اسلامی در راستای اداره مطلوب نظام اسلامی
- ۴/۶/۸۹/۲. ایجاد دامنه و رویکرد سیاسی اجتماعی حکومتی برای علوم حوزوی
- ۴/۶/۸۹/۳. پاسخگویی به نیازهای همه‌جانبه نظام اسلامی و ارائه به حاکمان
- ۴/۶/۸۹/۴. اتخاذ رویکرد فقه حکومتی در درس‌های حوزوی
- ۴/۶/۹۰. تفکر سیستمی
- ۴/۶/۹۱. پدید آوردن اصول تفکر سیستمی در فرهنگ حوزه
- ۴/۶/۹۲. ضرورت نظام‌مندی برای رشد و پیشرفت و توسعه
- ۴/۶/۹۳. سیستم به معنای قاعده‌مندی و قانون‌مندی و منطق داشتن
- ۴/۶/۹۴. شناخت درست زمانه و کشف نقاط آسیب
- ۴/۶/۹۵. دائماً در حال تولید و حرکت و بانشاط و ارائه دهنده راهبرد و غیرایستا
- ۴/۶/۹۶. راهکارها
- ۴/۶/۹۷. تقویت بنیه علمی حوزه‌های علمیه
- ۴/۶/۹۸. حفظ میراث فقهی حوزه
- ۴/۶/۹۹. پرهیز از افراط و تفریط در اجتهاد به معنای دوری از تحجّر از یک‌سو و دوری از سلیقه‌محوری از سوی دیگر
- ۴/۶/۱۰۰. عدم گوشه‌گیری از عرصه اجتماع و سیاست
- ۴/۶/۱۰۱. پرهیز از اختلاف و تلاش برای تحمّل نظریات مخالف و جریان‌های رقیب
- ۴/۷. تلاش برای توانمند و اسلامی کردن علوم انسانی
- ۴/۷/۱. استفاده از تجربه علمی در علوم عقلی و نقلی
- ۴/۷/۲. اسلامی‌سازی علوم انسانی برای تحقق اهداف و وظایف حوزه
- ۴/۷/۳. ضرورت متحوّل شدن حوزه برای توانا شدن در تحوّل علوم انسانی
- ۴/۷/۴. شکل‌گیری هر تمدنی بر علوم انسانی
- ۴/۷/۵. در پی علوم انسانی اسلامی برای جایگزینی با علوم انسانی سکولار
- ۴/۷/۶. نقد علوم انسانی متداول
- ۴/۷/۷. پژوهش درباره پیرانگاره‌ها (عناصر پیرامونی علم) علوم انسانی
- ۴/۷/۸. تولید علوم انسانی اسلامی
- ۴/۸. اندیشیدن به رسالت جهانی اسلام و اندیشیدن به اسلامی در حجم تمام جهان
- ۴/۸/۱. در ارتباط با حوزه اهل سنت جهان از نظر فقه‌ای و تصمیم‌سازی‌های اصولی
- ۴/۸/۲. قم

- ۴/۸/۳. الأزهر
- ۴/۸/۴. الزيتونة
- ۴/۸/۵. وظائف جهانی
- ۴/۸/۶. تربیت متفکر و اندیشمند در تراز جهانی
- ۴/۸/۷. آینده‌نگری و برنامه‌ریزی برای حیات انسان
- ۴/۸/۸. تفکر احیاءگری و اصلاح‌طلبی نسبت به جوامع انسانی
- ۴/۸/۹. آگاهی به زمان و مسائل آن
- ۴/۸/۱۰. دفاع از مستضعفان و مظلومان جهان
- ۴/۸/۱۱. عبور از شکاف عربی - عجمی یا فارسی - ترکی
- ۴/۸/۱۲. عدالت‌خواه و حامی مظلومان و مستضعفان و محرومان داخلی و منطقه‌ای و جهانی
- ۴/۸/۱۳. حرکت‌زایی و مبارزه با ایستایی و جمود و تعریف دایره‌ای جهانی و فرامذهبی و فرادینی و فرامرزی در عین پابندی به اصالت خویش
- ۴/۸/۱۴. توجه به تبلیغ بین‌الملل و محصور نشدن در مرز ملی
- ۴/۸/۱۵. طراحی و ارائه معارف دینی در قالب یک تمدن برای عرضه جهانی
- ۴/۸/۱۶. موضع‌گیری حوزه در برابر حوادث جهانی
- ۴/۸/۱۷. مانند: تعرض عربستان به یمن و بحرین
- ۴/۸/۱۸. ضرورت شناخت هندسه سیاسی و آرایش نیروهای سیاسی دنیا توسط هر روحانی دلسوز، برای یافتن تکلیف خود
- ۴/۸/۱۹. افزایش دوستی‌ها و همکاری‌ها با ترویج رفتار تعاملی
- ۴/۸/۲۰. تقویت فرهنگ گفتگو و مدارا در راستای تبدیل معارض به مخالف و مخالف به رقیب
۵. در کلام بزرگان
- ۵/۱. امام خمینی ره
- ۵/۱/۱. اگر دیر بجنیم اسلام آمریکایی از جلسات سیاسیون ظاهرالصلاح وابسته به آمریکا و نیز از همین حوزه‌ها و دانشگاه‌ها چنان زیبا برای جهان پابرهنگان تشنه عدالت ترسیم می‌گردد که همگی محکوم به فنا هستیم
- ۵/۱/۲. روحانیت متعهد به خود سرمایه‌داران زالوصفت تشنه هستند و هرگز با آن‌ها سر آشتی نداشته و نخواهند داشت
- ۵/۱/۳. علمای اسلامی موظف‌اند با انحصارطلبی و استفاده‌های نامشروع ستمگران مبارزه کنند و نگذارند عده کثیری محروم و گرسنه باشند و در کنار آن‌ها ستمگران غارتگر و حرامخوار در ناز و نعمت به سر برند
- ۵/۱/۴. همیشه با بصیرت و با چشمانی باز به دشمنان خیره شوید و آنان را آرام نگذارید که اگر آرام گذارید لحظه‌ای آرم‌تان نمی‌گذارند
- ۵/۱/۵. سیاست این است که جامعه را هدایت کند و راه ببرد، مصالح جامعه را در نظر بگیرد و تمام ابعاد انسان و جامعه را در نظر بگیرد این‌ها را هدایت کند به طرف چیزی که صلاحشان است این مختص انبیا و اولیاست
- ۵/۱/۶. در حکومت اسلامی همیشه باید باب اجتهاد باز باشد و طبیعت انقلاب و نظام همواره اقتضا می‌کند که نظرات اجتهادی فقهی در زمینه‌های مختلف ولو مخالف با یکدیگر آزادانه عرضه شوند و کسی توان و حق جلوگیری از آن را ندارد و این مهم شناخت درست حکومت و جامعه است که بر اساس آن نظام اسلامی بتواند به نفع مسلمانان برنامه‌ریزی کند که وحدت رویه و عمل ضروری است و همین جاست که اجتهاد مصطلح در حوزه‌ها کافی نیست

۵/۱/۷. تشریفات که زیاد شد محتوا کنار می‌رود وقتی ساختمان‌ها ماشین‌ها و دم و دستگاه‌ها زیاد شود موجب می‌شود بنیه فقهی اسلام صدمه ببیند این تشریفات اسباب آن می‌شود که روحانیت شکست بخورد
۵/۱/۸. هدف اساسی این است که ما چگونه می‌خواهیم اصول محکم فقه را در عمل فرد و جامعه پیاده کنیم و بتوانیم برای معضلات جواب داشته باشیم و همه ترس استکبار از همین مسأله است که فقه و اجتهاد جنبه عینی و عملی پیدا کند و قدرت برخورد در مسلمانان به وجود آورد
۵/۱/۹. روحانیت تا در همه مسائل و مشکلات حضور فعال نداشته باشد نمی‌تواند درک کند که اجتهاد مصطلح

برای اداره جامعه کافی نیست

۵/۱/۱۰. زمان و مکان دو عنصر تعیین کننده در اجتهادند مسأله‌ای که در قدیم دارای حکمی بوده است به ظاهر همان مسأله در روابط حاکم بر سیاست و اجتماع و اقتصاد یک نظام ممکن است حکم جدیدی پیدا کند مجتهد باید به مسائل زمان خود احاطه داشته باشد

۵/۱/۱۱. با وجود آن‌ها مثل این است که دشمن به شما حمله کرده و یک نفر هم محکم دست‌های شما را گرفته باشد امروز جامعه مسلمین طوری شده که مقدسین ساختگی جلوی نفوذ اسلام و مسلمین را می‌گیرند و به اسم اسلام به اسلام صدمه می‌زنند ریشه این جماعت در حوزه‌های نجف و قم و مشهد و دیگر حوزه‌ها افرادی هستند که روحیه مقدس‌نمایی دارند و از این‌جا روحیه و افکار سوء خود را به نام اسلام در جامعه سرایت می‌دهند

۵/۱/۱۲. من موافق نیستم حتی در جمهوری اسلامی روحانیون پست‌های دولتی بپذیرند. البته بعضی کارها در صلاحیت روحانیت است از قبیل استادی معلمی قضاوت اما روحانیون نباید کار دولتی بپذیرند. آن‌ها باید در کنار دولت بایستند و آن را ارشاد کنند. آن‌ها باید بر فعالیت دولت نظارت و مراقبت داشته باشند. یک طریق معمول برای اعمال این نظارت تأسیس همان دایره امر به معروف و نهی از منکر است که می‌باید مستقل از دولت عمل کند

۵/۱/۱۳. مملکت مال این زاغه‌نشینان اطراف تهران است که من خدا می‌داند برای این‌ها غصه می‌خورم و برای این‌ها تا حالا فکری نشده مملکت مال این‌هاست نهضت را این‌ها پیش برده‌اند ما مرهون این‌ها هستیم ما زندگی‌مان را این‌ها اداره می‌کنند کوخ‌نشین‌ها هستند که مئونه این مملکت و سرمایه این مملکت‌اند نه آن کاخ‌نشین‌ها خداوند این کوخ‌نشین‌ها را برای ما حفظ کند

۵/۱/۱۴. هیچ حرکت و عملی از فرد و یا جامعه نیست مگر این‌که مذهب اسلام برای آن حکمی مقرر داشته است بنابراین طبیعی است که مفهوم رهبر دینی و مذهبی بودن رهبری علمای مذهبی است در همه شئون جامعه چون اسلام هدایت جامعه را در همه شئون و ابعاد آن به عهده گرفته است

۵/۱/۱۵. این انقلاب از درون مردم می‌جوشد و از فطرت آنان بر می‌خیزد بر مبنای اصل توحید استوار است که محتوای این اصل در همه شئون جامعه سایه می‌افکند

۵/۲. آیت‌الله خامنه‌ای

۵/۲/۱. انقلابی‌گری در سه ساحت باید توسعه پیدا کند

۵/۲/۲. بینش و تفکر انقلابی

۵/۲/۲/۱. اعتقاد به مبانی انقلاب

۵/۲/۲/۲. اسلام سیاسی

۵/۲/۲/۳. استکبارستیزی

۵/۲/۲/۴. تمدن اسلامی

۵/۲/۳. روحیه انقلابی

۵/۲/۳/۱. داشتن دغدغه اجرایی کردن ارزش‌های انقلابی

۵/۲/۴. حرکت انقلابی

۵/۲/۴/۱. احساس خطر نسبت به انقلاب زدایی

۵/۲/۵. امروز اگر شما عالم هم باشید بسیار باتقوا باشید اما زمانتان را شناسید آن وقت آسیب‌پذیر و کم‌فایده خواهد بود

۵/۲/۶. به ما می‌گویند الگوی زندگی اسلامی را ارائه بدهید. چه کسی باید این کار را بکند. طبیعی است که حوزه باید در این جهت گام بردارد

۵/۲/۷. حوزه‌های علمیه و علمای دین پشته‌هایی هستند که موظف‌اند نظریات اسلامی را در این زمینه از متون الهی بیرون بکشند

۵/۲/۸. در این جا یک مغالطه‌ای هست که باید به آن اشاره کنم. ممکن است بعضی بگویند اگر حوزه‌های علمیه وارد مسائل جهانی مسائل سیاسی مسائل چالشی نمی‌شدند این قدر دشمن نمی‌داشتند و محترم‌تر از امروز بودند. این مغالطه است هیچ جمعی هیچ نهادی هیچ مجموعه با ارزشی به خاطر انزوا و کناره‌گیری و گوشه‌نشینی و خنثی حرکت کردن هرگز در افکار عمومی احترام‌برانگیز نبوده است. بعد از این هم نخواهد بود

۵/۲/۹. بیان حقایق دین و آدم‌سازی کار دولت نیست کار حوزه‌های علمیه است
۵/۲/۱۰. هر کس به سمت دولتی کردن حوزه‌های علمیه حرکت کند به حوزه‌های علمیه خیانت کرده است به خاطر این که انسان یقین ندارد که همیشه دولتی مطمئن سر کار باشد

۵/۲/۱۱. تحجّر آن است که کسی که می‌خواهد از مبانی اسلام و فقه اسلام برای بنای جامعه استفاده کند به ظواهر احکام اکتفا نماید و نتواند کشش طبیعی احکام و معارف اسلامی را در آن جایی که قابل کشش است درک کند و برای نیاز یک ملت و یک نظام و یک کشور که نیاز لحظه به لحظه است نتواند علاج و دستور روز را نسخه کند و ارائه دهد. این بلای بزرگی است

۵/۲/۱۲. در همین حوزه افراد متعددی هستند که کتاب می‌نویسند مسافرت می‌کنند گرسنگی و خستگی می‌کشند به جبهه جنگ می‌روند به جبهه تبلیغ می‌روند این‌ها حرکات فردی است و کافی نیست این‌ها نارسایی‌هایی است که حاکی از وجود علت‌هایی در داخل است علت اول این است که فقه به زمینه‌های نوظهور گسترش پیدا نکرده یا خیلی کم گسترش پیدا کرده است امروز خیلی از مسائل وجود دارد که فقه باید تکلیف این‌ها را معلوم کند

۵/۲/۱۳. ما در طول زمان به دین و فقه به عنوان قالب و شکل برای حکومت نگاه نکردیم فقه ما این‌طوری بوده لااقل در این چند قرن اخیر این‌طور بوده است امروز فقه شکلی برای حکومت و شکلی برای نظام اجتماعی منها الحکومه است حکومت جزئی از یک نظام اجتماعی است

۵/۲/۱۴. تشکیل نظام اسلامی که داعیه‌دار تحقق مقررات اسلامی در همه صحنه‌های زندگی است وظیفه‌ای استثنایی و بی‌سابقه بر دوش حوزه علمیه نهاده است و آن تحقیق و تنقیح همه مباحث فقهی‌ای است که تدوین مقررات اسلامی برای اداره هر یک از بدنه‌های نظام اسلامی بدان نیازمند است. روی آوردن به فقه حکومتی و استخراج احکام الهی در همه شئون یک حکومت و نظر به همه احکام فقهی با نگرش حکومتی یعنی ملاحظه تأثیر هر حکمی از احکام در تشکیل جامعه نمونه و حیات طیبه اسلامی امروز یکی از واجبات اساسی در حوزه فقه اسلامی است که نظم علمی حوزه امید برآمدن آن را زنده می‌دارد

۵/۲/۱۵. در قم باید درس‌های خارج استدلالی قوی‌ای مخصوص فقه حکومتی وجود داشته باشد تا مسائل جدید حکومتی و چالش‌هایی را که بر سر راه حکومت قرار می‌گیرد و مسائل نو به نو را که پیش می‌آید از لحاظ فقهی مشخص کنند

۵/۲/۱۶. ما باید فقه اسلامی را که مشتمل بر جوانب مختلف زندگی انسان در زمینه‌های سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و فردی است در جامعه خود پیاده کنیم و به تنظیم زندگی انسان‌ها از نظر آداب زندگی وضع معیشتی و ارتباطات سیاسی و اجتماعی و خارجی بر مبانی اسلام بپردازیم

۵/۳. آیت‌الله مطهری

۵/۳/۱. کسانی که آرزوی اعتلای آیین مبین اسلام را در سر دارند و درباره علل ترقی و انحطاط مسلمین در گذشته دور و نزدیک می‌اندیشند نمی‌توانند درباره دستگاه رهبری آن یعنی سازمان مقدس روحانیت نیاندیشند

۵/۴. آیت‌الله صافی

۵/۴/۱. پدیدآورنده انقلاب اسلامی روحانیان بودند و باید نگهبان این دستاورد باشند

۵/۵. آیت‌الله جوادی

۵/۵/۱. عالمان حوزه انقلابی به تعهدات اخلاقی و اجتماعی خود در راستای مقابله با فقر و ستم عمل می‌کنند

۵/۵/۲. افرادی که در خانه نشسته‌اند و فقط عبادت فردی خود را انجام می‌دهند انقلابی خوانده نمی‌شوند

۵/۶. آیت‌الله مهدوی کنی

۵/۶/۱. روحانیت پدر مردم است و نباید به گروه خاصی منحصر گردد روحانیت بازوی رهبری و زیرمجموعه

فقاقت و ولایت است و حزب و صنفی نیست و مادامی که در این حوزه باشد نیازی به مجوز وزارت

کشور ندارد

۵/۷. آیت‌الله یزدی

۵/۷/۱. علاقه‌مندی مقام ولایت به ایجاد تحول در حوزه‌های علمیه نه از باب رهبری نظام سیاسی است تا

دیگران آن را مداخله دولت در نظام حوزه بدانند بلکه او به عنوان یکی از مجتهدان و حوزویان بحث

تحول در حوزه‌های دینی را مطرح کرده است

۵/۷/۲. حفظ و حراست حاکمیت ولایت فقیه از توطئه‌های دشمن

۵/۷/۳. حساس بودن در برابر اوضاع و احوال و حساسیت در برابر قانون‌گریزی

۵/۸. آیت‌الله استادی

۵/۸/۱. حافظان دین

۵/۹. آیت‌الله مقتدایی

۵/۹/۱. مدافعان نظام جمهوری اسلامی ایران

۵/۱۰. آیت‌الله اعرافی

۵/۱۰/۱. روحیه جهادی برای نشر معارف اسلامی

۵/۱۱. آیت‌الله بوشهری

۵/۱۱/۱. پایبندی به آرمان‌های امام و انقلاب و منویات رهبر معظم انقلاب و همراه و همگام با مراجع تقلید و

استکبارستیز و پویا و فعال و آینده‌نگر و دارای نقشه راه

۵/۱۲. حجة الاسلام احمد واعظی

۵/۱۲/۱. چندوجهی و چندساحتی بودن

۵/۱۲/۲. عدم تفسیر انزوای طلبانه از دین و دین‌داری

۵/۱۲/۳. اعلی‌ت و اجتهاد و تقلای علمی و تقوا و تدین و اخلاق‌مداری و معنویت‌گرایی

۵/۱۲/۴. آگاهی و بصیرت سیاسی

۵/۱۲/۵. مردمی و خدوم بودن نسبت به جامعه

۶. وضع موجود حوزه علمیه قم

۶/۱. در نسبت با انقلاب

۶/۱/۱. احتمال تربیت طلاب ضدانقلاب

۶/۱/۲. برطرف نشدن خطر انقلاب‌زدایی در حوزه

۶/۱/۳. وقوع حرکت‌های غیرانقلابی و خلاف قانون به اسم حرکت‌های انقلابی

- ۶/۱/۴. کانون حوزه در اختیار نیروهای سنتی دارای نگرش‌های غیرانقلابی
- ۶/۱/۵. کارهای خوب در حال انجام در مسیر حوزه انقلابی
- ۶/۱/۶. رشته تخصصی کلام جدید و قدیم زیر نظر آیت‌الله سبحانی
- ۶/۱/۷. بیان پاسخ شبهات جدید در رشته تفسیر زیر نظر آیت‌الله مکارم
- ۶/۱/۸. توجه به حوزه‌های مختلف نیازهای اجتماعی در مرکز فقهی آیت‌الله فاضل
- ۶/۱/۹. مرکز فقهی آیت‌الله شبیری
- ۶/۱/۱۰. مرکز پژوهشی آیت‌الله جوادی
- ۶/۱/۱۱. تبدیل شدن وجه سلبی و انتقادی درون نظام اسلامی به ضدانقلاب
- ۶/۱/۱۲. مشته شدن انتقاد یک مرجع نسبت به ربوی بودن نظام بانکی با مخالفت با انقلاب
- ۶/۱/۱۳. عدم پذیرش مأموریت جدید حوزه (اقامه دین) با پیدایش انقلاب
- ۶/۱/۱۴. محافظه‌کار شدن و از دست دادن خصایص انقلابی
- ۶/۱/۱۵. بروز فساد و تضاد طبقاتی روحانیت درون حوزه، پس از انقلاب
- ۶/۲. در نسبت با سیاست
- ۶/۲/۱. عدم وجود ارتباط منسجم و سیستماتیک بین حوزه و نظام
- ۶/۲/۲. سبب فقدان رویکرد منظم و منقح کاربردی و عملیاتی در علوم حوزوی
- ۶/۲/۳. عدم تداوم اجتماعی و حکومتی علوم موجود در حوزه
- ۶/۲/۴. برخلاف فلسفه غرب در ورود به زندگی خصوصی مردم و حکم دادن
- ۶/۲/۵. استقلال روحانیت از دولت
- ۶/۲/۶. نه به معنای بیگانگی و قطع ارتباط با دولت
- ۶/۲/۷. به معنای فارغ بودن از آمریت سیاسی در ترتیبات درونی خود
- ۶/۲/۸. نقش نداشتن دولت در ساماندهی درونی آن
- ۶/۲/۹. کاسته شدن از مدنیت سازمان روحانیت به دلیل حضور روحانیت در ارکان قدرت
- ۶/۲/۱۰. سیاست‌زدگی حوزویان
- ۶/۲/۱۱. تحلیل‌های تقلیدی به دلیل نفوذ در حوزه و فریب طلاب از سوی سودجویان سیاسی
- ۶/۲/۱۲. انحصارطلبی و خودحق‌مطلق‌پنداری برخی از روحانیون
- ۶/۲/۱۳. افراط و تفریط و دوری از اعتدال در سیاست‌ورزی
- ۶/۲/۱۴. خودسری، تخطی از قانون و زیر پا گذاشتن آن در رفتارهای سیاسی
- ۶/۲/۱۵. عدم توازن میان انقلابی‌گری و حمایت از نظام سیاسی
- ۶/۲/۱۶. من نظام سیاسی
- ۶/۲/۱۶/۱. حمایت از نظام
- ۶/۲/۱۷. من انقلابی
- ۶/۲/۱۷/۱. نقد شدید کاستی‌ها
- ۶/۲/۱۸. گرفتاری در دام تحجر و تصلب
- ۶/۲/۱۹. مقدس‌مآبی
- ۶/۲/۲۰. انعطاف‌ناپذیری و سخت‌گیری
- ۶/۲/۲۱. خردستیزی و عقل‌گریزی
- ۶/۲/۲۲. عدم ادراک نقش اقتضائات عصری
- ۶/۲/۲۳. جزم‌اندیشی
- ۶/۲/۲۴. واپس‌گرایی

- ۶/۲/۲۵. شخصیت زدگی
- ۶/۲/۲۶. انتقادناپذیری
- ۶/۲/۲۷. ایستادگی در برابر تحوّل انقلابی
- ۶/۲/۲۸. فقدان آینده‌نگری در چارچوب منظومه فکر سیاسی
- ۶/۲/۲۹. ناتوانی در اتصال حلقه وفاداری بین نظام اصلی و نیایی
- ۶/۲/۳۰. وفاداری به حوزه بدون وفاداری به نظام سیاسی
- ۶/۲/۳۱. وفاداری به نظام ولایت سیاسی معصوم(ع) بدون وفاداری به نظام نیایی ولایت فقیه
- ۶/۲/۳۲. وفاداری به اصل نظام بدون وفاداری به شخص ولی فقیه
- ۶/۲/۳۳. وفاداری به ولی فقیه بدون وفاداری به نوع و ساختار مردم‌سالارانه رژیم
- ۶/۲/۳۴. مخالفت با اسلام سیاسی
- ۶/۳. در نسبت با پیشرفت
- ۶/۳/۱. دنبال کردن الگوی توسعه غربی
- ۶/۳/۲. عدم تلاش برای تحقق تمدن اسلامی
- ۶/۳/۳. فاصله زیاد با وضع مطلوب
- ۶/۳/۴. سطوح نیروهای انسانی
- ۶/۳/۵. مراجع
- ۶/۳/۶. استادان
- ۶/۳/۷. پژوهشگران
- ۶/۳/۸. مبلغان
- ۶/۳/۹. مدیران
- ۶/۳/۱۰. طلاب در حال تحصیل
- ۶/۳/۱۱. نهادینه نشدن آزادی در حوزه
- ۶/۳/۱۲. فضایی نامطلوب برای بحث علمی
- ۶/۳/۱۳. کاهش حرّیت و آزادی در حوزه
- ۶/۳/۱۴. احاطه نداشتن روشنفکران دینی به مبانی اجتهاد
- ۶/۳/۱۵. ناتوانی از ابداع و نوآوری در اجتهاد و اکتفا به سبک سنتی تدریس درس خارج
- ۶/۳/۱۶. تفکیک سه حوزه اعتقادات و اخلاق و فقه از یکدیگر و عدم تسلط به زبان هم
- ۶/۳/۱۷. عدم حرکت در یک راستا
- ۶/۳/۱۸. عدم وجود مطالعات میان‌رشته‌ای
- ۶/۳/۱۹. دچار بحران هویت
- ۶/۳/۲۰. در صورت شانه خالی کردن از مسئولیت اقامه دین
- ۶/۳/۲۱. همواره پاسخگویی در محدوده نیازهای فردی مؤمنان و مکلفان
- ۶/۳/۲۲. بحران کارآمدی نظام به سبب عدم پاسخگویی حوزه به چالش‌های نظری حکومت اسلامی در مواجهه با ابعاد مختلف مسائل روز
- ۶/۳/۲۳. غفلت از احکام اجتماعی اسلام و محدود شدن به اعمال فردی انسان و تبیین رابطه او با خدا
- ۶/۳/۲۴. جمود بر رویه مشهور و تکرار فتاوی گذشتگان
- ۶/۳/۲۵. ناکامی در رفع بحران هویت در ایران
- ۶/۳/۲۶. به چالش کشیده شدن هویت اسلامی در فضای آزاد ارتباطی توسط حاملان هویت‌های رقیب
- ۶/۳/۲۷. فقدان نقشه جامع علمی در حوزه

- ۶/۳/۲۸. ابهام در جایگاه تولیدی حوزه
- ۶/۳/۲۹. ضعف شدید در مهندسی علم و مدیریت پژوهش و ساماندهی پژوهشگران
- ۶/۳/۳۰. فقدان مکانیسم‌های حل تعارض و تراحم
- ۶/۴. در نسبت با مردم
- ۶/۴/۱. در کنار مردم نبودن روحانیت
- ۶/۴/۲. سکوت حوزه نسبت به بحران‌های اجتماعی مانند: گورخوابی
- ۶/۴/۳. واکنشی و منفعل بودن تولیدات روحانیت و عدم تأثیر در خرده‌فرهنگ‌ها
- ۶/۴/۴. نهادی مدنی به معنای برخاسته از بطن جامعه و در مقابل نهادهای سیاسی مثل احزاب و گروه‌های سیاسی
- ۶/۵. در نسبت با علوم انسانی
- ۶/۵/۱. وجود دو جریان مانع تحول علوم انسانی
- ۶/۵/۲. روشنفکران
- ۶/۵/۳. آخوندهای منبری
- ۶/۵/۴. نظریه‌پردازی در همه عرصه‌ها بدون داشتن تخصص
- ۶/۵/۵. فاصله سطح دانشی حوزه علمیه با سقف جهش موضوعات در سال‌های اخیر
- ۶/۵/۶. فقدان تخصص‌گرایی در علوم مورد نیاز جامعه سبب عمق نیافتن و به راه حل نرسیدن
- ۶/۵/۷. گرفتاری به بن‌بست علمی منطقه‌ای در حوزه
- ۶/۵/۸. عدم ارتباط با حوزه‌های جهان اسلام و دانشگاه‌ها
- ۶/۵/۹. جدا شدن علوم انسانی از علوم حوزوی و نپرداختن به آن‌ها در حوزه
- ۶/۵/۱۰. عدم مطالعه و نظام‌سازی در عرصه اقتصاد اسلامی
- ۶/۵/۱۱. نبود توجه به مطالعات جامعه‌سازی و نهادسازی در حوزه
- ۶/۵/۱۲. عدم امکان تحقق تمدن اسلامی با این رویه
- ۶/۵/۱۳. شکاف عظیم میان عرضه و تقاضای دانش انسانی - اسلامی در حوزه
- ۶/۶. آسیب‌های در معرض
- ۶/۶/۱. روحیه یأس و ناامیدی
- ۶/۶/۲. جمود و تحجر
- ۶/۶/۳. خودباختگی علمی و فرهنگی
- ۶/۶/۴. هتاک‌ی و مسئولیت‌گریزی
- ۶/۶/۵. فروغلتیدن در مرداب سکوت و جمود
- ۶/۶/۶. شتابزدگی
- ۶/۶/۷. هرج و مرج فکری و علمی
- ۶/۶/۸. جدال و مرء
- ۶/۶/۹. افتادن در گرداب هرزه‌گویی و کفرگویی
- ۶/۶/۱۰. سیاست‌زدگی و سیاست‌زدایی
- ۶/۶/۱۱. نفوذ صاحبان قدرت و ثروت و تریبون
- ۶/۶/۱۲. گسترش فرهنگ فاسد بیگانه
- ۶/۶/۱۳. منزوی شدن صاحبان خرد و اندیشه
- ۶/۶/۱۴. انفعال و عقب‌گرد جامعه و حکومت
- ۶/۶/۱۵. ترجمه افکار غرب

